

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 29Tk/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010302
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121010302.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Cabana, PhD., a prísediacich S. N. a W. B. Hríbika, v trestnej veci obžalovaného P. T., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom T. XXX/XX, Selice, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 27.10.2022, takto

rozhodol:

Obžalovaný

P. K u r u c z, nar. XX.XX.XXXX v L.,
trvale bytom T. XXX/XX, D.,
t. č. vo výkone väzby v Z. B.,

sa uznáva za vinného, že
v bode 1/

v presne nezistenom období od mesiaca júl 2020 až do dňa 16.08.2020, na presne neustálených miestach, naposledy v obci Selice, nútil maloletú L. B., nar. XX. 11.2006, užívať šnupaním do nosa pervitín, ktorého účinnou látkou je metamfetamín v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne v koncentrácii účinnej látky metamfetamín 10 % hmotnostných, a to aj napriek tomu, že mal vedomosť o jej veku, so slovami, že musí, pričom maloletá L. B. mala z neho strach, pretože jej pri rôznych príležitostiach uvádzal, že dopichá a zabije jej rodinu ak ho nebude počúvať, pričom maloletá L. B. týmto spôsobom užila pervitín najmenej 7 krát a rovnako užil pervitín spolu s maloletou L. B. aj obžalovaný, a ďalej ju zobral so sebou kupovať pervitín do D., pričom maloletá L. B. bola najmenej 5 krát prítomná pri tom ako si obžalovaný pervitín v D. kúpil, pričom toxikologickým vyšetrením v laboratóriu klinickej biológie a hematológie vo Fakultnej nemocnici v Nitre bolo zistené, že maloletá L. B. mala pozitívne výsledky na amfetamín a metamfetamín v bližšie nešpecifikovaných jednotkách, pričom účinná látka "pervitínu" - metamfetamín, je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, na držbu ktorých je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR,

v bode 2/

v presne nezistenom dni a čase v období od 10.08.2020 do 16.08.2020 odviezol maloletú L. B. aj napriek tomu, že mal vedomosť o jej veku, k nemu domov na adresu Kováčska ulica v obci D., kde potom ako on užil pervitín a následne ho dal aj maloletej, jej v bielej dodávke povedal aby sa vyzliekla, maloletá ho poslúchla, a vykonal s maloletou L. B. súlož, hoci ju maloletá nechcela,

v bode 3/

v presne nezistenom dni a čase v období od 10.08.2020 do 16.08.2020 odviezol maloletú L. B. aj napriek tomu, že mal vedomosť o jej veku, k nemu domov na adresu Kováčska ulica v obci D., kde potom ako on užil pervitín a následne ho dal aj maloletej, jej v izbe rodinného domu povedal aby sa vyzliekla, maloletá ho poslúchla, a vykonal s maloletou L. B. súlož, hoci ju maloletá nechcela,

v bode 4/

v presne nezistenom dni a čase v období od 10.08.2020 do 16.08.2020 odviezol maloletú L. B. aj napriek tomu, že mal vedomosť o jej veku, k nemu domov na adresu T. ulica v obci D., kde potom ako on užil pervitín a následne ho dal aj maloletej, jej v izbe rodinného domu povedal aby sa vyzliekla, maloletá ho poslúchla, a vykonal s maloletou L. B. súlož, hoci ju maloletá nechcela,

v bode 5/

v presne nezistenom čase, v letných mesiacoch v roku XXXX pravdepodobne v obci D., okres E. na doposiaľ nestotožnenom mieste po predchádzajúcom slovnom konflikte s W. D., matkou maloletej L. B. jej povedal, že si maloletú zoberie do L. a ak jej ju osobne neodovzdá tak ju odstrelí, pričom jej ukázal aj pušku a mačetu,

v bode 6/

dňa 14. 08. 2020 v presne nezistenom čase v obci D., Y. XX, pred rodinným domom kričal na maloletú L.B., aby išla s ním, že ona je jeho, na čo mu maloletá odpovedala, že s ním už nepôjde, pričom asi hodinu na ňu vykrikoval, že ju nevlastný otec jebával, po tomto odišiel a neskôr volal W. D. matke maloletej, aby poslala svoju dcéru k nemu, inak zastrelí všetkých,

v bode 7/

dňa 13.8.2020 v presne nezistenom čase na ulici Y. XX, v obci D. v rodinnom dome po predchádzajúcom slovnom konflikte s W. D., narodenou XX.XX.XXXX, prechodne bytom D., Y. XX /matkou maloletej L. B./, potom ako menovaná odmietla pustiť s ním svoju maloletú dcéru L. B. s tým, že zavolá policajtov jej na to uviedol, že on má na to dosť peňazí aby si to vybavil s policajtmí, že on sa nebojí a vybral na ňu nôž, s červenou rukoväťou, s vyskakovacou čepeľou s dĺžkou približne X centimetrov a povedal jej, že jej dá kožu dole z huby, čím vzbudil u menovanej dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, tým že túto vyhrážku uskutoční,

v bode 8/

dňa 16.8.2020 v presne nezistenom čase okolo 17.00 hodiny v obci D., Y. XX, pred rodinným domom vykrikoval na maloletú L. B. ako aj na jej matku W. D., že maloletá má ísť s ním, že ona je jeho, na čo začala menovaná plakať, po čom jej povedal, že nesmie nikomu nič vraviť a že jej matku musí odstrániť a zabiť, lebo nedovolí aby boli spolu, po tom čo mu maloletá uviedla, že to už nechce robiť, že sa ho bojí, že ich zabije, on uviedol, že zoberie na E. aj muža jej matky a dá mu najskôr prsty dole a potom hlavu, čo vzbudilo u menovaných dôvodnú obavu o ich život a zdravie, tým že tieto vyhrážky aj uskutoční,

t e d a

v bode 1/

neoprávnene si zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - hrozbou inej ťažkej ujmy a čin spáchal voči osobe mladšej ako pätnásť rokov,

v bode 2/, 3/ a 4/

vykonal súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov,

v bode 5/ a 6/

hrozbou inej ťažkej ujmy iného nútil, aby niečo konal a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

v bode 7/ a 8/

inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmov, takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - dieťaťi,

č í m s p á c h a l

v bode 1/

obzvlášť závažný zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona účinného do 30.04.2022,

v bode 2/, 3/ a 4/

pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 5/ a 6/

pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona,

v bode 7/ a 8/

pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona účinného do 30.04.2022 s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia majetku.

Podľa § 59 ods. 2 Trestného zákona vlastníkom prepadnutého majetku sa stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,

osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska, prvýkrát do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody,

vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava podal dňa 16.02.2021 obžalobu na obvineného P. T., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom T. XXX/XX, D., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenaj výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, zločin znásilnenie podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pokračovací zločin sexuálne zneužívanie podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, pokračovací zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, a pokračovací prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktoré mali byť obvineným spáchané na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe.

Súd dňa 12.04.2022 vyhlásil rozsudok, ktorým uznal obžalovaného Tibora T., nar. XX.XX.XXXX, za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. X písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, a pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Za to mu podľa uložil podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere devätnásť rokov so zaradením na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia, podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona trest prepadnutia majetku, a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní dva roky.

Na základe odvolania obžalovaného Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením zo dňa 11.08.2022, sp. zn. 6To/75/2022, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku zrušil sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V podstatnej časti odvolací súd uviedol, že poškodená L. B. nebola pred výsluchom, ktorý mal byť vykonaný kontradiktórnym spôsobom, poučená o práve odoprieť výpoveď. Zo strany orgánov činných v trestnom konaní došlo k pochybeniu v podobe nesprávneho (neúplného) poučenia, okresný súd tak nemohol dôkaz vykonať postupom podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku (rozsudok tak je založený na dôkaze, ktorý nebol vykonaný zákonným spôsobom) a tak predmetné trestné konanie nemožno považovať za konanie spravodlivé. Preto odvolací súd okresnému súdu uložil vypočuť poškodenú maloletú L. B. tak, aby bolo zabezpečené právo na obhajobu obžalovaného

Súd, viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil v zmysle § 327 ods. 1 Trestného poriadku, vo veci nariadil a vykonal hlavné pojednávanie a doplnil dokazovanie v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu - o osobný výsluch maloletej poškodenej L. B. Počas súdneho konania, ešte pred rozhodnutím odvolacieho súdu, sa zmenilo zloženie senátu, pričom obžalovaný vyslovil súhlas so zmenou zloženia senátu podľa § 277a ods. 1 Trestného poriadku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy: výsluch obžalovaného P. T., výsluch poškodenej W. D., výsluch maloletej poškodenej L. B. výsluch svedkov C. V., D. V., L. B., S. B., E. B., S. P., S. C., C. C., C. D. a W. J., výsluch znalcov G.. S. X. a C.. G. T., so súhlasom strán boli čítané zápisnice o výsluchu svedkov Ladislava Kurucza, R. T., C. D. a S. I., so súhlasom strán bol čítaný znalecký posudok č. 10/2021 zo dňa 23.01.2021 znalca doc. W.. C. C., PhD., so súhlasom strán bol čítaný znalecký posudok T. a expertízneho ústavu G. zboru, Bratislava, č. T.-KE-R.-XXXX/XXXX zo dňa 29.12.2020, so súhlasom

strán bol čítaný znalecký posudok znalca MUDr. Ivana S., G., C., č. 03/2022 zo dňa 17.01.2022, a ďalšie dôkazy uvedené ďalej v odôvodnení.

Obžalovaný P. T. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že (krátene) Richard Rigo chodil s maloletou poškodenou L. B. (ďalej len „L. B.“ pozn. súdu). Ona je rodina s jeho ženou, jej babka a jeho ženy otec sú bratranci. L. B. prišla k nemu, boli prítomné aj nevesty, L. B. plakala, povedala „stryko môžete mi pomôcť? Mário mi nedá pokoja, mňa a moju mamu týra, keď som neni doma. Môžete mu povedať, aby dal nám pokoj“ (L. B. a O.). D. V. tam bol, keď plakala L. B., že ju od 13 rokov zneužíva C.. Keď ešte bývali u C. otca, tam ju zneužíval, tam to začalo, zneužívanie L. B. zo strany C.. L. B. sa chcela schovať u nich, žena ju pustila dovnútra. Jeho nevesta E. B. a L. B. sa pobili, lebo E. nechcela, aby tam L. B. chodila, nakoľko C. s tým mal problém, že chodí k nim. Na druhý deň prišli W. a C. k nim, keď sa L. B. pobila s Vanesou, že prečo bijeme jej dcéru L. B. G. im, aby už L. B. nepúšťali dovnútra. Pýtal sa C., prečo robí L. B. zle, prečo ju sexuálne zneužíva, chcel ho udať na políciu, chcel zobrať L. B. na políciu, aby vypovedala o tých veciach, ktoré s ňou robil C.. Po tom incidente, ako sa pobili, L. B. bola doma, nechodila k nim 2-3 týždne, pokúšala sa prísť, ale nepustili ju. L., kedy ho L. B. udala, lebo Mário ju vyškolil ako aj jej matku W., že čo majú na neho vypovedať na políciu, pretože on ho chcel udať za zneužívanie jeho dcéry. On by to nikdy nespravil, čo mu je kladené za vinu, všetko je to na neho vymyslené. C. utiekol z blázinca za L. B., keď sa dozvedel, že L. B. je schovaná u babky, išiel tam za ňou. O. O. išiel s L. B. do starej školy sa pomilovať, C. ich sledoval a pohrozil O., že ho udá a povie všetko mame L. B., ak O. O. L. B. nepresvedčí, aby sa vyspala s C.. L. B. tvrdila, že O. O. jej držal ruku počas pohlavného styku s C.. O. O. pracoval u neho (obžalovaného) v záhrade a povedal mu, že prečo L. B. držal ruku, na to O. odpovedal, že sa bál, že C. ich udá a zoberú ich policajti. X. viagra, žiadna puška, žiadne ohrozovanie tam nebolo. L. B. zo strachu musela povedať policajtom to, čo C. vymyslel na neho. On im pomohol, aj ten C. robil u neho na záhrade, pomohol mu aj s peniazmi, keď nemali čo jesť. V živote neponúkal L. B. žiadne drogy. On bol v dome u C., kde bol O. a L. B., keď C. ponúkal drogu L. B., ešte sa ho pýtal, prečo to robí, veď ho za to môžu zavrieť. Videli to aj sestry L. B. a brat. Na otázku, odkedy sa poznal s L. B. a akým spôsobom sa spoznali, uviedol, že O. u neho robil, vtedy mu povedali, aby vystrašil C., aby im nerobil zle, bolo to asi 3-4 mesiace pred zadržaním Na otázku, koľko krát predtým bola L. B. u nich, uviedol, že má syna S., oni sa kamarátili. Na otázku, či vie, koľko mala L. B. rokov, uviedol, že keď prišla k nim, myslel si, že má asi 16-17 rokov. Dozvedel sa až potom od Richarda, že má 13-14 rokov, keď sa pýtal O., že koľko má L. B. rokov, že ju nechajú fetovať. Na otázku, prečo L. B. chodila práve k nim, uviedol, lebo sa kamarátila s jeho synom S. a chodila s O., ktorý u neho robil na záhrade. Na otázku, či v tej dobe užíval nejaké návykové látky, odpovedal, že 10 rokov dozadu fajčil marihuanu, odvtedy nič. Bol operovaný na srdce, všetky 3 jeho deti fetujú, a L. B. naučila S. na marihuanu. Jeho deti mu všetko rozpredali, lebo sú feťáci. Keď išiel na políciu, cítil marihuanu v Alexovej izbe, z toho dôvodu išiel skontrolovať tranzit, že čo tam robia. Bol tam len L., ten išiel hneď preč, našiel v tranzite otvorený O., chýbala asi polovica a vypil ho, zrejme v tom bol ten pervitín, o ktorom nevedel. Tú plechovku od O. zobrali na expertízu, kde by mali byť jeho odtlačky. Ďalej uviedol, že fetuje C., jeho žena W., L. B. a ich syn asi XX ročný. On chodil za C., lebo robil u neho, dlžil mu peniaze. C. pozná veľmi dávno, od malička. W. pozná asi X rokov. Dával mu XX-XX R. za pomoc. E., ako C. dáva L. B. drogy, videl to aj O. a sestry L. B., šnupali to do nosa. D. so ženou kúpil L. B. telefón, aby im zavolała, keď jej bude robiť C. zle. Ďalej uviedol, že C. bol na psychiatrii asi mesiac, utiekol odtiaľ, nevie, kedy presne odtiaľ utiekol. Iveta ho žiadala, aby ju tam zobral, nechcel ju zobrať, aby z toho nemal prúser. Na otázku, či bol niekedy za L. B. u jej babky, uviedol, že áno, W. ho tam posielala, aby zobral L. B. od babky, bol tam s bratom L. B. G. ho tam Iveta a C., oni tam nechceli ísť. Brat išiel dovnútra, on čakal v aute, potom po čase vyšiel s tým, že L. B. nechce ísť domov. Vedel dôvod, bolo to kvôli C.. Za pár dní prišla W. a žiadala ho, aby ju zobral k babke, že L. B. už chce ísť domov. E. (W., deti. L. B. a on) sa vrátili do D.. C. zneužíval L. B. od 13 rokov, počul to aj V., keď o tom L. B. hovorila. L. B. a C. chodili k nemu do tranzitu fetovať, raz ich načapal, vyhnal ich z tranzitu. Na otázku, či má nejaké zbrane (nože, pištole, mačety), uviedol, že nie, nikdy v živote nemal, jedine nôž na krájanie mäsa, zobrali mu ho policajti. Na otázku, či nadával niekedy C. alebo W., uviedol, že nikdy v živote ani slovo, jedine C. povedal, že nech dá pokoj L. B., ešte aj jeho žena ho v tom podporovala. L. B. mu povedala, že podľa nej jej mama asi vie o tom, čo jej C. robí.

Poškodená W. D. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že (krátene) má manžela, ktorý fetoval, požíval omamné látky a pán T. bol jeden z nich, čo to predával. M. ho pozná. Chodil k nim, manžel to kupoval od neho. Manželovi preskočilo, dali ho na liečenie, bol vo Veľkom Záluží. Nie je si istá ako sa spoznal s jej dcérou, lebo chodila za manželom do Veľkého X. s menšími maloletými deťmi. B. L. B. jej

vždy povedala, že spí u svojej kamarátky. Prišla odtiaľ úplne iná, ako keby to nebola ona. L. sa s ňou rozprávať. Keď tie omamné látky vyšli z nej, začala sa trhať, povedala, že jej chcel ublížiť obžalovaný, že musia odtiaľ odísť a zavolať policajtov. Zavolala hliadku, dala im vedieť, o čo sa jedná. Malá sa ani s nimi nechcela veľmi rozprávať, nechápala, o čo ide. E. aj P., nech dá jej dcére pokoj, lebo keď sa dozvie, že niečo je, že ho udá. L. na kriminálku do L., že niečo sa deje. Dcéra len im (policajtom) povedala, čo bolo, a oni (policajti) jej len prečítali, čo vypovedala. Nebojí sa o svoj život, ale o jej deti. Ponúkali jej peniaze, aby to premenila inak, alebo aby to stiahla. Osobne došla P. dcéra C. a jej manžel, svokor ich pustil, lebo to je svokrina rodina. Pán T. volal svojej žene C. po maďarsky, že nech to stiahne, ponúkali jej nejaké auto E. a peniaze. M. povedala, že nie. Odvtedy jej idú vyhrážky. Niektorý deň pani manželka obžalovaného napadla v obchode jej svokra Adrianu D.. G., že buď to stiahnu, alebo môže ísť jeden z rodiny dole, že ona už aj tak sedela, že ona vie čo to je. C. uviedla, že celá dedina tam (k obžalovanému) chodí kupovať drogy, on bol ten najväčší, aj C. V.. Ďalej uviedla, že on k nim chodil taký mesiac, po taký druhý mesiac bola L. B. iná, povedala, že musí ísť ku kamarátke spať. Osoba z jeho rodiny ju upozornila na to, aby si dávala pozor, že bije jej dcéru, aby ju nepustila von. Na to on došiel s bicyklom, začal vykrikovať, že každý ju jebáva, a že musí robiť čo on chce. Skutočnosť, že L. B. berie drogy, zistila jej druhá dcéra S. B. G. jej kamarátka Jarka Kumanová a opýtala sa (svedkyňa) jej (I. T.), že prečo L. B. tam spí, ona (Jarka T.) jej povedala, že ona tam nespí, že ona jej chce len dobre, lebo pán P. sa jej začal vyhrážať. Na otázku, či L. B. niekedy predtým brala drogy, uviedla, že nie, bývali v J., mala tri deti, keď sa s C. dala dokopy, nevedela, že fetuje. Boli s ním aj hádky, aby to prestal robiť, ale neprestal. Doniesol mu to až domov, aj do Veľkého Zálužia mu to nosil, volali jej lekári, že mu tam našli a aj ďalším. Na otázku, či vie, od koho mala L. B. drogy, uviedla, že áno, došiel manžel domov, že načapal, ako on jej dáva, že videl, ako to L. B. potiahne do nosa. Dával jej to P.. Keď to nechcela, tak ju aj bil. Dal ju (svedkyňa) dobiť aj s manželom. O. O., čo nebýva na Slovensku, dal mu na letenku, aby odišiel, lebo on ju dal s ním dobiť, dal nafetovať jej muža, alebo nevie čo mu dávali a vymyslel si, že sa s ním vyspala, alebo čo povedal. Riško mal 16 rokov a musel spraviť to, čo on povedal. Manžel ju zbil, odišla od neho s deťmi na ulicu, to bolo večer, a Riško tam bol pri vode, a tam jej povedal, že aby sa nehnevala, že musel to spraviť, lebo aj jemu sa vyhrážal, a že mu kúpil letenku, aby odišiel. Manžel jej spomínal, že L. B. s obžalovaným nachytal v takej bielej dodávke, čo stála vonku. Posledné slovo pána Kuruczsa bolo, že keď mu nedá jej dcéru, vybral taký malý červený nôž, to bolo leto, L. B. si umývala vlasy, a to jej povedal, že keď mu nedá jej dcéru, že kožu jej dá dole z huby, na to sa nedá zabudnúť. Na otázku, čo ju viedlo k tomu, aby rozbehla celý tento proces, uviedla, že sa zľakla, že malá mala také šoky. D. sa to prvý raz, nebola tá najlepšia matka, viac sa starala o muža, keď bol vo Veľkom Záluží, a nedávala na ňu pozor. Má aj ona v tom chybu, ale nemal to využiť. Uviedla, že drogy, ktoré L. B. užívala, bolo to, čo manžel, to biele, a že vraj jej dával aj marišku, to jej povedal syn, že je to z marišky, keď prišla domov, začala sa smiať, aj keď na ňu kričala. Bolo to leto, mohlo to byť mesiac, dva. Na otázku, či sa jej Tibor T. vyhrážal, uviedla, že áno, stalo sa to večer, mohlo byť 23:00 alebo 24:00 hod., L. B. fackal v posteli, nech ide okamžite s ním, manžel to nedovolil, Tibor vybral mačetu, že mu dá dole hlavu. I. povedal, že ju odstreľí a Mária chcel zobrať na E., že ho hodí do Váhu. Na otázku, či zažila niekedy situáciu, že by C. zneužíval L. B., uviedla, že nie. I. deti chodili do Bratislavy do školy, bola to drahá škola. I. brat stratil kvôli covidu robotu, kaderníctvo, tak ich vybrala z tej školy, lebo sama by to neutiahla a dala ich naspäť do Selíc. C. robil, dával im, čo pýtali. Také veci si nevšímala, že by jej dcéra a C., to nie. C. kričal na L. B., lebo neskoro chodila domov, aby nechodila neskoro domov, lebo sa môže niečo stať. Na otázku, či L. B. chodila k jej mame, uviedla, že áno. Po tom, čo to oznámili na políciu, dala L. B. jej sestre do I., lebo tam bola aj jej mama. On si všetko zistil, bol aj tam, začal sa jej tam vyhrážať, že keď ju nevydajú, že tam hodí bombu. Na otázku, či si to celé mohla L. B. vymyslieť, uviedla, že nie, lebo mu neraz písala, aby jej dal pokoj a jeho žena tiež vedela, čo on robí, ale sa robila, že to nevie. Poprosila ju s plačom, nech dá jej dcére pokoj. Ona povedala, že ona nevie nič, pritom ona mu povedala, aby okamžite doniesol jej dcéru, lebo volá policajtov. Na otázku, že povedala, že L. B. jej nechcela nič povedať o tom, čo sa stalo, čo potom oznamovala polícii, o čo žiadala políciu, keď jej L. B. nič nepovedala, uviedla, že z L. B. išlo, nevie čo to išlo, začala kričať a trhať sa, aby zavolala policajtov, buď im pomôže polícia, alebo musia odísť, lebo Tibor ich zabije. Ona tak isto len toľko povedala, že musí odísť, len revala a trhala sa. Na otázku, čo sa dialo po oznámení, uviedla, že napísala email na NAKA, že potrebuje pomoc, lebo s jej maloletou dcérou sa stali problémy, nevie, či nebola znásilnená, nechce nič povedať, že im to povie. Že bola znásilnená, vydedukovala z toho, že bola úplne iná, nebola to tá L. B., čo inokedy, len toľko jej povedala, že sa Tibora velice bojí, menovala ho. Celá dedina vedela, čo robí, ešte sa dozvedela, že ju mal predať za 7000 R. a S. jej povedala, že za 8000 Eur, že ju vyplatil (svedkyňa). O tom, čo sa dozvedela na polícii, hovorila s C., vinila sa s tým, že chodila za ním často do Veľkého X., a oni boli zanedbaní tým, že zostali doma. T. sa toto malo diať, C. bol vo Veľkých X.. Na otázku, či vie o tom, či bol Richard Rigo priateľom L. B., uviedla,

že boli priatelia ako ona a jej kamarátka, aj on fetoval, ale nič medzi jej dcérou nebolo, on to chcel, aby to tak vyzeralo. L. B. jej hovorila, že pán T. tlačí na to, aby na O. bolo všetko nahraté. L. B. o obžalovanom rozprávala s nenávisťou, dosť škaredé slová použila. K tomu, že L. B. mala byť u jej sestry a mal tam prísť obžalovaný, uviedla, že vtedy jej volala jej mama, že on išiel pre jej dcéru a ona sa zatvorila do izby, aby ju nepustili, lebo ona nechce s ním odísť. Ona (svedkyňa) s obžalovaným u jej mami nebola. T. chcela L. B. ísť domov, tak tam bol I., ten by ju priviezol domov, on bol taxikár. Na otázku, či sa niekedy stalo, že by zastavila obžalovaného a žiadala ho o pomoc, lebo jej manžel robí zle, uviedla, že nie, keď chcela pomoc, volala policajtov. C. uviedla, že obžalovaného spolu s L. B. videla, keď chcel zraziť I. T., aby sa nekamarátila s L. B., vtedy ich videla spolu v aute, L. B. dostala XX euróvú pokutu za pás. K rodine obžalovaného uviedla, že C., jeho dcéra, čo bola u nej nie raz, čo ponúkala peniaze, S. je jeho syn, to chceli aby na neho dali tento prípad, lebo jeho nezavrú. S. chcel aj pichnúť jej dcéru pri W. D.. C. nôž pri sebe, aby všetko dala naspäť, aby nerozprávala na jeho otca. Na otázku, či sa jej v súvislosti s touto vecou niekedy niekto vyhrážal, uviedla, že z jeho rodiny áno, on keď bol vonku, keď mu nedali L. B. E. vybral taký malý červený nôž, že jej dá kožu dole z huby. Ostatné vyhrážky používal len na jej dcéry, že keď nebude robiť to, čo on povie, tak C. hodí do E. a jej niečo vyvedie. Má vedomosť o tom, že obžalovaný má zbraň a tú mačetu, čo dal jej mužovi ku krku, má pušku a o ostatných zbraniach vedela len jej dcéra. Tie, ktoré uviedla, o tých vedela, lebo mačetu a pušku chcel použiť na nich, a tými v dome sa vyhrážal dcére. To, že to chcel použiť na nich, vysvetlila tak, že keď sa napríklad hádala vonku s ním, aby dal jej dcére pokoj, prečo robí také veci. Na otázku, či sa tam s tými zbraňami dialo niečo, uviedla, že ju chcel vtedy s puškou streliť, manžela s mačetou dať mu dole hlavu, fackal ju v ich izbe, v Seliciach. Bol u nich doma, v noci, vtedy vyfackal jej dcéru, aby vstala a odišla s ním, lebo ak neodíde, C. dá dole s tou mačetou hlavu. L. B. s ním nechcela ísť, tak zobral tú mačetu, povedal C., že mu dá dole hlavu, a ju odstrelí, ak dievča nenechá s ním odísť. Q. telefón, že zavolá policajtov, začala kričať, on povedal po cigánsky jej mužovi, že má na to hodinu, aby L. B. s ním sama išla za ním, kde býva, lebo bude zle. Na otázku, či sa jej vyhrážali príslušníci z rodiny obžalovaného, uviedla, že áno, boli aj u nej osobne vnútri v dome. C. a dcéra C. s čiernou S. došli. G. jej peniaze, aby to stiahla. Ona sa nebojí, keď musí ísť do basy, suverénne povedali, že ich pichnú dole, alebo im podpália dom. Na otázku, či išla niekedy v aute s obžalovaným, uviedla, že bola s ním vo Veľkom Záluží, raz ju zobral za manželom, a vtedy je to aj na kamerovom systéme, vtedy bola s ňou aj L. B. a všetky deti, do 18:00 tam boli, sedeli vonku, kde sa dalo kúpiť pitie, L. B. išla von, on utekal za ňou, Tibor za jej dcérou, začal sa vyhrážať, že čo pozerá na C., že jej manžel ju pojebe, také škaredé, počula to aj jej dcéra. C. uviedla, že obžalovaný bol s jej manželom kamarát, manžel to používal, on to predával. C. uviedla, že jej manžel utiekol z liečenia, lebo on mu volal, že ju chce otráviť. Do očných kvapiek dal niečo čo manželka používala v L.. Jeden chlap aj umrel z toho, preto ona aj sedela. G. Kurucz volal manželovi, že dnes je posledný deň čo ju bude počuť cez telefón, a manžel jej volal, myslela si, že je na tabletkách, neverila mu, a s taxikom utiekol domov a kávu jej vylial. M. došiel a že na čo došiel domov, že sa mu to nepodarilo čo plánoval. V čase, keď utiekol, on používal to, že jej dcéru zneužíval jej manžel, pýtala sa dcéry, či je to pravda, ona povedala, že nie, že musí povedať to, čo on povie. C. uviedla, že nevie o tom, že jej manžel vypovedal na súde. Nebavili sa spolu o tom, že keď budú vypočúvaní, že čo povedia.

Poškodená maloletá L. B. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že (krátene) si to pamätá, bola tri krát zneužitá. Prvý krát v bielej dodávke, druhý krát v jeho izbe aj tretí krát. Dával jej látky drogové a nejaké tabletky, to nevie aké boli. Vyhrážal sa rodine a chcel ju predať. Ďalej uviedla, že chodí do Selíc do školy, býva v Seliciach. K rodičom má dobrý vzťah. Má sedem súrodencov, vychádza s nimi dobre. Na otázku ohľadom prvého stretnutia s P. T. uviedla, že si nepamätá, kedy sa stretli, ale správal sa inak než potom, najprv sa rozprával s ňou normálne a potom bol iný, správal sa inak. Na otázku, či ju niekam zobral a či jej kupoval nejaké darčeky alebo veci uviedla, že ju zobral do Serede, nič jej nekupoval. Na otázku, čo robili v Seredi, uviedla, že kupoval si drogy, alebo ako sa to povie. Chodievala aj ku nim domov, stretla sa tam s E., chytila (Vanesa) ju (mal. poškodenú) do vlasov. Na otázku, či k nim domov chodil aj P. T., uviedla, že sa iba vyhrážal jej mame. Na otázku, čo sa stalo v tej dodávke, uviedla, že on jej dal takú látku, to biele. Na otázku, čo jej to pripomínalo, uviedla, že drogy, bolo to biele. On jej povedal, že nech si to potiahne. G. to do nosa, takým, nevie čo to bolo, čo jej dal. Na otázku koľkokrát sa toto stalo, že jej dal potiahnuť do nosa, uviedla, že veľakrát, asi osem. Q. sa potom inak, robila to, čo on povedal, všelijaké veci. Na otázku, či sa jej tie veci páčili alebo nepáčili, uviedla, že nie. Na otázku, či mu aj niečo povedala, uviedla, že nie. Na otázku, či medzi nimi prišlo aj k pohlavnému styku, uviedla, že áno. Po položení otázky, či by to skúsila bližšie opísať, sa maloletá poškodená rozplakala, na otázku neodpovedala. Na otázku, koľkokrát sa tieto nepríjemné veci stali, uviedla, že tri krát. Na otázku, či vie bližšie opísať tie nepríjemné veci, ktoré sa jej stali, ako prebiehalo stretnutie s Tiborom T., uviedla, že

bola u neho, dal jej to biele, potom ju zneužil. G. jej, nech si vyzlečie nohavice a tak, vyzliekla si ich. Potom ju zneužil. Nepáčilo sa jej to, potom nič nerobila, zostala u neho. Vždy to bolo rovnaké (tri krát). Na otázku, ako sa potom cítila, uviedla, že stále rovnako, keď mala v sebe to biele. Domov išla až na druhý deň. Mame nepovedala nič, ibaže bola u kamarátky. Na otázku, kedy jej to povedala, uviedla, že keď z nej vyšli tie látky. Na otázku, čo mamine povedala, uviedla, že všetko. Mamina zavolała policajtov, ale oni to neriešili, tak potom zavolała do Nitry. Na otázku, či v čase, keď sa toto stalo, bola aj u svojej babky, uviedla, že áno, išla tam, lebo sa ho bála. Tibor Kurucz ju bol pozrieť aj u babky. J. v izbe, on kričal, že nech vyjde von, lebo to podpáli. Von nevyšla. Rozprával sa s ním jej nevlastný dedko, P. T. potom odišiel. Ďalej uviedla, že v čase, keď sa to stalo, bývala v D.. Do školy chodila do D.. Na otázku, či chodila do školy v J., uviedla, že to sa vrátili lebo korona bola. T. chodila do školy do Bratislavy, bývala u strýka. V škole v D. sa jej nepáčilo, lebo tam nemala dobré vzťahy, s učiteľkami, ani s kamarátkami, v J. mala dobré vzťahy aj kamarátov. Na otázku, aký vzťah mala jej mama s jej otčimom Máriom, uviedla, že vychádzajú si, vzťah mali normálny, niekedy sa hádali, ale nie až tak, nevie, prečo sa hádali. K. mala všetko, čo potrebovala. Jej potreby finančne zabezpečovala mama a otec - C., otec robil na stavbe. Na otázku, či chodil pomáhať aj P. T., uviedla, že nie. L. o tom, že by P. T. dával nejaké drogy C.. K. drogy nevidela, ani tú bielu látku. S P. T. sa stretávala skoro každý deň, prišiel pre ňu ráno, dopredu nevedela, že príde. Na otázku, či s ním dobrovoľne išla, uviedla, že nie, začal kričať, že dopichá rodinu, keď nepôjde. Na otázku, či to vždy prebiehalo tak, že kričal keď prišiel pre ňu, uviedla, že áno, a vytiahol aj nôž na mamu. Ona s ním napriek tomu išla. Na otázku ako na to reagovala mama, uviedla, že nevie, ona odišla, mama kričala a on odišiel. Na otázku, s ktorými členmi rodiny P. T. si najviac rozumela, uviedla, že s kamarátkami bola len s S., ktorý chodil s nimi von. Chodievali sa von prechádzať. Na otázku, či požíval niekto z tých kamarátov nejakú látku ako opísala, že to bola biela, uviedla, že nie. Na otázku, kedy mala prvý krát kontakt s bielou látkou, resp. s inou, ktorú by vedela povedať, že to bola droga, uviedla, že prvý krát jej to ukázal P.. Na otázku, ako vie, že to bola droga, uviedla, že povedal jej to. Nepovedal ako sa volá, len jej povedal, že je to droga. Tabletky jej dával do pitia. P. tabletky pred ňou neužíval, on len drogy pred ňou užíval. S kamarátkami a Tiborom T. sa rozprávali po slovensky, po cigánsky rozumie niečo. Osobu s menom O. O. pozná, bol s P. T., boli si blízki. Na otázku, či to bol jej priateľ, uviedla, že nie, nechodili spolu, ani na prechádzky. E., že je v S.. Na otázku, že keď povedala, že ju P. T. tri krát zneužil, či to bol jej prvý pohlavný styk, uviedla, že nie, nevie, kedy sa to stalo prvý krát. Keď sa to stalo s P., na lekárskom vyšetrení bola iba s policajtami v L., bola to asi ambulancia. Na otázku, či lekárovi, ktorý ju vyšetroval, aj povedala, čo sa jej stalo, uviedla, že policajti dali papier čo vypovedala na polícii. Sama lekárovi nepovedala nič, lebo sa nepýtal. Ďalej na otázku, že keď ju mal T. zneužiť tri razy, či jej dal tú bielu látku pred tým zneužitím alebo potom, uviedla, najprv jej to dal a až potom ju zneužil, on si dal tú látku tiež predtým. Na otázku, či na ňu tá látka pôsobila, uviedla, že len ho počúvala, čo povedal, spravila. Keď jej ju ponúkal, povedala, že nechce, on jej povedal, že musí. Ďalej uviedla, že v tranzite bola iba s P. a iba jeden raz. P. k babke prišiel sám, vtedy bola v izbe. S P. sa rozprával jej nevlastný dedko. G. o čom sa rozprávajú, mala otvorené okno. Jej nevlastný dedko vyšiel a kričal, čo tam hľadá, čo chce. Povedal, že má vyjsť, lebo to tam podpáli. Keď prišiel dedko do domu, pýtal sa, že kto to je. V tej izbe bola sama. Na otázku, či pozná osobu Stanislav V., uviedla, že pozná ho tak, že Jakub. Na otázku, či u neho niekedy bola spolu s C., uviedla, že s P. tam bola. W. mu predať látku, P. I., s C. tam nebola. L. je pravda, že jej P. T. kúpil telefón. C. uviedla, že keď išla s P. do D., išli tam kúpiť to biele, nevidela, keď to kupoval, nechal ju v aute. Na otázku, ako vie, že kupoval bielu látku, uviedla, že on jej to hovoril, vie to len z toho, čo jej povedal. T. išla prvý krát vypovedať na políciu, mama vedela, čo sa stalo, vtedy jej to povedala. L. úplne o všetkom, iba jej povedala, že nech zavolať policajtov, že P. bol zlý, plakala. Na otázku, či si pamätá, čo sa stalo predtým, než jej to povedala, uviedla, že to už z nej vyšli tie látky. O pohlavnom styku s P. jej nehovorila. O bielej látke jej povedala, predtým než volala políciu. C. uviedla, že teraz do školy nechodí, bola dva mesiace v nemocnici, mala zamotané črevá, zlyhali jej obličky. P. T. sa zo začiatku k nej choval dobre, potom sa už správal inak. L., prečo sa zmenil. Na otázku, či jej niekedy fyzicky ublížil, uviedla, že ju kopol do nohy. Na otázku, ako sa cítila v jeho prítomnosti zo začiatku, keď bola s ním, uviedla, že zle, aj na začiatku aj potom keď sa zmenil. J. sa ho, lebo jej rozprával, že rezal svoju ženu, solil ju. T. jej to rozprával, mala v sebe tú látku. C. na otázku obžalovaného položenú prostredníctvom obhajkyne, že či je pravdou, že prišla spolu s C. a s O. O. za P. s tým, že ju chceli predať P., uviedla, že nie. Na otázku obžalovaného položenú prostredníctvom obhajkyne, že či je pravda, že išla s O. do starej školy, kde ich C. pristihol pri pohlavnom styku, uviedla, že nie, mal niečo lepšie vymyslieť než toto. Na otázku obžalovaného položenú prostredníctvom obhajkyne, že či je pravda, že ju C. zneužíval, uviedla, že nie. Na otázku obžalovaného položenú prostredníctvom obhajkyne, že či je pravda, že jej niekedy C. podal drogu, uviedla, že nie. Ďalej na otázku, či keď hovorila, že ju trikrát zneužil, či to bol vždy P., ktorý ju zneuží tie tri razy, uviedla, že áno. Ďalej na otázku, či videla u P. T. nejaké zbrane, uviedla, že mal tam

pušku, ukazoval jej ju, aj nôž, bolo to u neho v izbe. G. bola čierna a nôž taký normálny. P. zbraňami sa jej nevyhrážal. Na otázku, či sa vyhrážal jej rodičom alebo príbuzným, uviedla, že áno, povedal, že ich zabije. Na otázku, či požila bielu látku, alebo látku, o ktorej si bola vedomá, že to bola droga, aj po týchto udalostiach, uviedla, že nie. Na otázku, či podstúpila aj nejakú liečbu aby nebola závislá na týchto látkach, uviedla, že nie, len k nim chodia psychiatri, rozprávať sa s ňou, ako sa má. Ku konfliktu s E., nevestou, uviedla, P. ju zobral, že idú preč z domu, a ona bola vonku na dvore, a keď ju zbadala, tak zaútočila. Q. ju za vlasy a niečo po cigánsky hovorila. P. T. bol pri tom, niečo rozprával po cigánsky E.. C. uviedla, že v D. bola s P. T. asi päť krát, išli kupovať látku, dostali sa tam autom, bol to C., bolo to jeho auto, farba svetlosivá. Na otázku, či tam boli len vždy sami dvaja alebo aj niekto iný bol s nimi, uviedla, že dvaja tam išli. Na otázku, či sa pri nejakej príležitosti stretli ona, P. T. a C., uviedla, že nevie. Na otázku, či videla niekedy v aute tie veci, kvôli ktorým boli v D., uviedla, že on to mal schované u seba. Na otázku, že spomínala, že P. T. jej dával tieto látky pri zneužívaní, či jej dával tieto látky aj inokedy, uviedla, že áno, niekedy keď išli do D., v aute, asi štyrikrát. B. užila do nosa, dával si ich aj P. T.. C. z neho strach. C. uviedla, že meno nevlastného dedka je S. Jánoška a babky Iveta Bogdánová. D. babke veci s P. T. nespomínala. Na otázku, či pri udalosti u jej babky videla aj P. T., uviedla, že videla cez okno jeho auto, jeho nevidela. C. uviedla, že vzťah s C. má normálny. Na otázku, či v čase, kedy sa stali tieto udalosti, či C. býval s nimi doma alebo kde sa nachádzal, uviedla, že on bol vo E. X. v blázinci. J. ho raz pozrieť s mamou, dostali sa tam autom. Na otázku, či vo Veľkom X. bol aj P. T., uviedla, že áno, povedal jej, že tam bol, bližšie jej k tomu nevzavel. C. uviedla, že po tom, ako bol C. vo E. X., sa s ním stretla, keď došiel domov. G., že P. došiel za ním, že sa mu tam vyhrážal, že ju chcel predať. T. C. prišiel, bola tam prítomná aj jej mama. C. uviedla, že dodávka sa nachádzala pri jeho bráne, bola biela. Vo vnútri bola taká malá posteľ, malá stolička a stôl, mal tam tie veci, nejaké nože, papiere, mal tam to biele, nejaké karty. C. na otázku, že keď spomínala, že k tomu zneužitiu došlo u neho doma, či v tom čase bol niekto doma, uviedla, že to nevie, on povedal, že jeho žena odišla, iné osoby nestretla. V dome u P. T. vtedy tam býval P. jeho syn, S., E. a S. žena a P. manželka. Na otázku, či vie bližšie vysvetliť to zneužívanie, čo sa teda stalo, maloletá poškodená zostala ticho. Na otázku, či vzhľadom na všetko čo odznelo, myslí pod zneužívaním pohlavný styk, uviedla, že áno. Na otázku, či ho chcela, uviedla, že nie. Na otázku, či nejakým spôsobom prejavila to, že to nechcela, uviedla, že nie. Na otázku, že spomínala, že po užití bielej látky sa cítila inak, či to vie bližšie vysvetliť, uviedla, že nebola taká ako predtým. O., čo on povedal, nevedela o sebe. Na otázku, kedy zistila, že tá látka vyprchala, uviedla, že už sa necítila tak čudne, vedela o sebe. Na otázku, že po akej dlhšej dobe sa cítila inak po užití, uviedla, že po takých desiatich minútach. Na otázku, či vie odhadnúť, ako dlho trval ten stav, že sa cítila inak, uviedla, že asi dva dni. C. uviedla, že v čase, keď došlo k tým udalostiam, mala XX rokov. Na otázku, či sa bavila niekedy s P. o jej veku, uviedla, že áno, spýtal sa, koľko má rokov, nevie, kedy sa s ním o tom bavila. Na otázku, prečo sa jej to pýtal, uviedla, že nevie, on jej povedal, že jej kúpi vek. L. to, on povedal, že pôjde na nejaký úrad a tam prepíše dátum narodenia. Na otázku, prečo sa to malo takto stať, uviedla, že lebo ju chcel predať. G. jej to až potom, ako videla toho človeka, volal sa J., mal dať za ňu peniaze. M. o tom nevedela, až potom, keď to pochopila po cigánsky, lebo niečo chápe. J. pritom, keď sa P. s J. rozprával. D. sa to po tom zneužití. L. nepovedala, že ju chcel predať. C. uviedla, že utiekla z domu, lebo P. jej povedal, nech utečie, mala ísť k nemu, on jej to kázal. G., že musí robiť, čo on povie, že keď nebude robiť to, čo on povie, že zabije jej rodinu. T. utiekla, išla k nemu domov, bola tma. X. ju k nim a potom jej dal zase to biele, aj on si to dal, bola tam jeden deň. Na otázku, či ju mama nehľadala, uviedla, že nevie, určite. G. išla domov, mame povedala, že bola u kamarátky. P. sa nestražovala, že má nejaké problémy, ani nikomu z jeho rodiny. Na otázku, či vie o tom, že by chcel P. niekedy jej mamu otráviť, uviedla, že áno, dal jej kvapky do kávy. L. to, ale povedal jej to. C. ostala taká, že nevládala, potom zaspala, videla to. G. týchto udalostiach bol prítomný aj C..

E. poškodenej L. B. na hlavnom pojednávaní bol vykonaný za prítomnosti tlmočníka zo slovenského jazyka do maďarského jazyka, nakoľko obhajoba v skoršej časti konania namietala, že poškodená L. B. komunikuje v maďarskom jazyku. D. poznamenáva, že poškodená L. B. na hlavnom pojednávaní bola upovedomená o tom, že ak by niečomu nerozumela, môže jej to byť pretlmočené do maďarského jazyka, prípadne sa môže vyjadrovať aj v maďarskom jazyku. G. L. B. komunikovala v slovenskom jazyku bez potreby aktívnej účasti tlmočníka.

D. C. V. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že (krátene) čo sa týka P. T., určite nie je pravda, že by mal niečo s L. B., ona D. nepozná, na Y. ulici nebýva XX rokov, býva tam jej brat. S. W. D. bližšie nepozná. I. sestre povedala, že má ísť „dole“, nevie to bližšie vysvetliť, čo to malo znamenať, myslí si, že mala na mysli, že má ísť do väzenia. G. ju W. hľadala X týždne, pýtala sa, kde sa nachádza, či nechodí

von. S obžalovaným sa pozná zo D., pozná jeho deti a manželku. T. mala XX rokov, chodili spolu rok, potom si našla iného, on mal ženu zo D., rešpektovala to. Na otázku, či v čase, keď spolu chodili, mal už ženu, uviedla áno, mal aj deti. V minulosti užívala pervitín, kupovala ho od C. D., on ponúka doteraz. L. B. videla raz. M. s L. B. v aute alebo niekde v obci nevidela. Na otázku, či sa obžalovaný vyhrážal W. D., uviedla, že nie, on nie je taký. To by o tom určite vedela, nakoľko v dedine sa rýchlo šíria informácie. To skôr W. D. sa vyhrážala, je veľmi výbušná. Z dediny sa dozvedela, že C. D. zneužíva L. B., spáva s ňou, a W. o tom vie. S W. D. mala konflikt raz, asi X rokov dozadu. Na otázku, koľko má W. D. detí, resp. dcér, uviedla, že má X dcéry a X chlapcov. Na otázku, či vie ktorú mal C. zneužívať, uviedla, že s tou prvou a počula, že aj s tou druhou si začínal. L. ako sa volá tá druhá dcéra ani ostatné deti. Na otázku, či počula, že by sa C. s W. D. hádali, uviedla, že áno, dňa XX.XX.XXXX tam išla, lebo sa rozišla s priateľom, druhý deň ráno sa hádali, rozbíjali sa tam veci. E. bola u mamy, bývala v rodičovskom dome týždeň, a vtedy počula ako W. nadáva C., že jebe jej dcéru. T. C. odchádzal na bicykli, povedal W., že ju nejebe, len mu ho fajčí, to počula aj jej kamarátka S. M., ktorá bola v tom čase u nej v rodičovskom dome na Y. ulici. V tom čase neužívala drogy, ale C. jej ponúkal, cez chalanov, mená neuviedla. O. P. T. nenavštevuje.

D. D. V. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že (krátene) obžalovaného pozná z dediny. C. D. je jeho sused, býva meter od nich, chodí k nemu nabíjať telefón, lebo nemá elektriku. J. u nich aj s dcérou nabíja telefón a vyliali u neho na stôl pervitín, keď to zbadal, chcel volať policajtov, potom odišli. C. je díler, pervitín bol asi pre neho a pre dcéru L. B. Na otázku, či u neho bol obžalovaný spolu s L. B., uviedol, že nie, s L. B. nebol. M. drogy užívať nevidel. C. uviedol, že C. má so svojou manželkou zlý vzťah, hádajú sa. Počul, že zneužíva svoju dcéru, že je pedofil a úchyl, to hovorí jeho žena. Uviedol, že L. B. utekala z domu, aj keď ju rodičia nechceli pustiť. Na otázku, či bol svedkom konkrétnej situácie, kedy bol C. agresívny na L. B., uviedol, že nie, konkrétne nič nevidel. Svedok ďalej uviedol, že pred rokom užíval pervitín asi 6 mesiacov, mal ho od C. D., kupoval od neho 1x týždenne za X-XX Eur. C. V. je jeho sestra, tiež fetuje, drogy si zaobstarávala od C.. Keď bola doma, chodil k nim obžalovaný 2x týždenne na kávu, keď doma nebola, nechodil vôbec. Mário sa s obžalovaným stretával, sú kamaráti. L. B. nepozná, nechce s ňou ani s jej rodinou mať nič spoločné. Na otázku, koľkokrát sa stalo, že C. spolu s L. B. si dávali u neho pervitín, uviedol, že iba raz, keď ich vyhodil, bolo to minulý rok. Na otázku, ako vedel, že to bol pervitín, uviedol, že nechali tam omrvinky, vysypal to, vie, že to bol pervitín. L. B. s obžalovaným nevidel, iba s kamarátmi ju videl, nevie, akí sú to kamaráti.

Svedkyňa L. B. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že (krátene) obžalovaný je jej svokor, žije s jeho synom S. C., asi 2 roky. Obžalovaného a L. B. spolu nevidela. L. B. chodila s jej priateľom S. C. von, spolu aj s jej priateľom O. O., niekedy išli aj do tranzitu. M. s nimi vonku nebola, nie je taký typ, L. B. je jej nesympatická. T. s ňou nemala a ani nebola svedkyňou žiadneho konfliktu. V dome na Kováčskej ulici trávi celý deň, L. B. tam s obžalovaným nechodila, nespala u nich v dome a nikdy ich spolu nevidela. V dome býva P. C., L. C., S. B., syn S. C., jej priateľ S. a jej svokra. Všetci sú tam celý deň, nikto nechodí do práce (pozn. súdu, obžalovaný ako reakciu na otázku prokurátorky uviedol, že fetujú). Na otázku, či O. O. alebo L. B. boli užívateľmi pervitínu, uviedla, že áno, vie to od svojho priateľa, že chodili do tranzitu. I. priateľ bral drogy, moc sa do toho nestará. Na otázku, či vie o tom, že by obžalovaný bol užívateľom pervitínu, uviedla, že nie, pretože bol operovaný na srdce.

D. Alena B. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že (krátene) obžalovaný je jej svokor, býva v jeho dome s jeho synom L. X roky. L. B. pozná, nebola svedkom žiadneho konfliktu, vie, že konflikt mala s E.. J. tam prítomná, E. začala L. B. ťahať za vlasy, nevie, prečo to bolo. Na otázku, či niekedy chodila L. B. k nim do domu, uviedla, že áno, chodila tam za S. a O., boli najlepšie kamaráti. L. B. u nich nespala. Na otázku, či u nich inokedy bola L. B., uviedla, že nie. Na poznámku, že uviedla, že L. B. k nim chodila za S. aj spolu s O., a neskôr uviedla, že L. B. k nim nechodila, svedkyňa uviedla, že ona len prišla a odišla von s S., nesedeli u nich. Na otázku, či jej svokor užíval drogy, uviedla, že nie, on je operovaný na srdce. Jej priateľ si dá 2-3 do mesiaca niečo, drogy. Na otázku, čo je to ten tranzit, uviedla, že auto, chodí tam hrať karty S. s kamarátmi, jej svokor tam nechodí, ani L. B. tam nechodí. Na otázku, ako často chodila L. B. s Alexom a O. von, uviedla, že oni boli najlepšie kamaráti, chodili von často, asi aj každý večer, nesledovala ich.

D. Vanesa B. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že (krátene) to dievča si všetko vymyslela. M. je otcom jej partnera Tibora C.. L. B. chodila do toho domu (T. XXX, D.) schovávať sa pred svojím nevlastným otcom, povedala jej, že ju zneužíva C. D.. C. s ňou konflikt, zbila ju, lebo sa tam išla schovávať a jej sa to nepáčilo. V noci tam nebola, chodila tam cez deň. S L. B. komunikovala po

slovensky. Pred rokom jej povedala, že ju otčim zneužíva, že sa ho bojí a preto odtiaľ uteká preč. Details kedy a ako sa to stalo nepovedala. Ona (svedkyňa) to nikomu nepovedala, že sa jej L. B. takto zverila, lebo ju L. B. poprosila, aby to nikomu nehovorila, že sa ho bojí. Nechcela, aby sa u nich schovávala, lebo sa jej páčil jej partner P. C., ona je taká, že sa jej páčia aj viacerí chlapci, pozerala sa na P., chcela ho, dala jej facku, ona plakala a ušla domov. K obžalovanému uviedla, že je starý, chorý na srdce.

Svedkyňa S. P. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že (krátene) obžalovaného pozná z dediny, pozná aj W. D. a jej dcéru L. B. E. o tom celá ulica, že C. má niečo s L. B., raz bola svedkom, stála na autobusovej zastávke v E., išiel tadiaľ P. T., zastavil, spýtal sa, či ju má odviezť do D., nasadla do auta. G. cez dedinu, zastavila ho W., že nech ju rýchlo zoberie k policajtom alebo k jej mame, nakoľko im doma Mário robí zle, týra ju a dcéru L. B. obťažuje. P. T. na to žiadnym spôsobom nereagoval a odišiel preč. L. si, či je P. T. užívateľom drog. C. v súčasnosti fičí na drogách. G., ako W. hovorila P., že by C. obťažoval L. B., na vlastné oči to nevidela. J. to v lete XXXX. G., že S. (dieťa P. T.) užíva drogy. Na otázku, či pozná L. B., uviedla, že keby tam bolo viac dievčat, tak by nevedela. Na otázku, či sa obžalovaný kamarátil s W. a C. D. alebo V., uviedla, že presne nevie, ale vie, že vídala C. u P. T. ako keby tam pracoval. W. ani L. B. tam nevidela.

D. S. Mezei na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že (krátene) obžalovaný je jeho otec, bývajú spolu s mamou, frajerkou, bratmi na T. ulici v Seliciach. L. B. pozná, odkedy sa nasťahovali do D. asi v roku XXXX-XXXX, bola to frajerka jeho najlepšieho kamaráta Richarda. Chodili spolu stále von, do kaviarne, rozprávali sa pred domom, hrávali karty v tranzite. Kým nezobrali otca do väzby, kamarátili sa, chodili von piatky, soboty do kaviarne. Raz mu hovoril O., že sa L. B. sťažovala, že ona to už doma nevydrží, že ju vyhadzovali von a museli prespať v škôlke. M. nemala rada, on ju nebral ako vlastnú dcéru. Mal pocit, že ona sa ho bojí. Vie od O., že jej C. robí zle, predáva ju, zneužíva ju. I. osobne sa L. B. nesťažovala. Q. sa schovať v tranzite, chcela u nich bývať. Na otázku, či by dovolili L. B. u nich prespať, uviedol, že nie, nikdy v živote, nepáčilo sa to jeho rodičom. L. a nepočul o tom, že by sa jeho otec stretával s L. B. L. B. užívala pervitín dobrovoľne, dával jej to C.. Jeho otec nie je užívateľom drog, je operovaný na srdce. On (svedok) je užívateľom pervitínu, užíva ho v tranzite, 1-2x týždenne, 3 roky. L. B. si to dávala s Riškom cez alobal. Pervitín mala od Mária, C. to predával celej dedine, on sa tiež k tomu dostal od C. cez jeho kamarátov. C. uviedol, že C. L. B. znásilňoval, Richard mu to hovoril, že ju predáva, že s ňou spáva. Mário ani nechcel, aby L. B. bola s O., lebo vedel toho veľa a L. B. stále utekala za O.. L. B. pozná asi X rokov, odkedy sa nasťahovali do D.. L. B. u nich doma nebola, len v tranzite. E. o konflikte, bol pred bránou, kedy sa Vanese nepáčilo, že L. B. chcela ísť k nim domov, tak ju vyhodila von. On to nevidel, povedala mu to jeho priateľka. L. B. chodila do tranzitu piatky, soboty, dali si čo potrebovali a išli von. J. to pred rokom v lete, potom ako sa L. B. dala dokopy s O.. Na otázku, či sa rozprával v tom čase jeho otec s L. B., uviedol, že oni sa nerozprávali, až na jednu príležitosť, keď L. B. chcela pomôcť od jeho otca, aby u nich mohla prespať, nakoľko to už doma nevydrží. Na otázku, odkiaľ vie o tejto skutočnosti, po dlhšom premýšľaní uviedol, že mu to povedal Richard. L. B. videl asi 3x pred rokom, že si dáva drogy, keď išiel do tranzitu, tak ju videl, skrčila alobal v ruke. Vedel podľa dymu, že si to dala.

Svedkyňa C. C. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že (krátene) žije so svojím manželom už XX rokov, majú spolu 4 deti. L. B. pozná, chodila k nim za S., kamarátili sa. Nevie o tom, že by L. B. prespala u nich v dome, keby sa to stalo, musela by o tom vedieť. Celá rodina je celý deň doma. Dom má 4 izby s kuchyňou, s obžalovaným má spoločnú spálňu. Nikdy sa nestalo, že by obžalovaný spal mimo spoločnej spálne. S L. B. konflikt nemala, ona sa tam chodievala rozprávať s Alexom, potom sa tam začala skrývať, že sa bojí svojho otčima. L. o tom, že by obžalovaný užíval nejaké drogy. S obžalovaným je vždy spolu, keď ide za kamarátom na polhodinku, tak nie, ale inak vždy. K jeho zdravotnému stavu uviedla, že bol operovaný, má bypass, cukrovku. Ich intímny život bol normálny, avšak odkedy má bypass operovaný, ten vzťah už nemajú. Jej partner neužíval stimulujuce lieky ohľadom sexuálneho apetítu. Svedkyňa k L. B. nemá žiadny vzťah. Vedela o konflikte L. B. s jej nevestou E., ale samotný konflikt nevidela. L. B. je jej rodina, jej babka je sesternica svedkyne.

Svedok C. D. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že (krátene) obžalovaný je jeho kamarát, L. B. je jeho nevlastná dcéra. Q. k P. lebo si kupoval pervitín. V jeden deň došiel k nemu, začali obidvaja fetovať. A tam nevie čo sa stalo, išiel von, prišiel naspäť a tam videl, že dievča potiaholo do nosa pervitín. D. sa, čo sa stalo, čo sa deje a nikto nič neodpovedal, tak to riešil, išiel za jeho manželkou. G. jej, čo sa stalo, povedala, že je blázon, že má halucinácie z tej drogy. G. P. išiel domov, išiel s ním k nemu a tam

fetovali do rána. L. pár hodín. G. išiel domov a začal častejšie k nim chodiť. Už nekupoval pervitín, ale mal to zadarmo. P. sa tešil, lebo nechcel zobrať od manželky peniaze na to, chcel to mať zadarmo. Mal to zadarmo od obžalovaného. Jedného dňa ho hľadala polícia, bolo na neho vydané pátranie. P. chodieval k nemu, tam boli a dievča z ničoho nič zmizla z domu. Potom sa dozvedeli s manželkou, že bola u P.. Došla domov a pýtal sa jej kde bola, nepovedala nič, neodpovedala na otázky, čo jej dával. Bola nafetovaná, ako zbadal na nej, lebo fetoval, tak vedel čo je. C. nechal s L. B. osamote, boli také vyhrážky, jemu nechcela L. B. nič povedať a začala, že sa jej obžalovaný vyhrážal so smrťou, nech ide tam k nemu. Tomu neveril, čo malá vyprávala. Potom jedného dňa Tibor došiel k nemu so svojím autom s mercedesom, tam si sadli, rozprávali sa, a hovoril mu, že prečo dievča nepúšťa von rozprávať sa k nemu a tak, že tam sa jej nič nestane. Potom ho zavreli na psychiatriu, Tibor chodieval skoro každý deň za ním, tešil sa, lebo mu tam nosil pervitín. Jedného dňa manželka došla za ním tam. Potom na druhý deň mu to povedala, že nechala ju tam v Záluží, jeho manželka volala aj policajtov na neho, že čo sa stalo, nevie presne, to nevie povedať, čo sa medzi nimi stalo, lebo on bol tam. Dostal tam telefonát, že sa chystá niečo na jeho ženu, že jej dávajú kvapky, aby odstránili, aby sa nepamätala vôbec na nič, kvapky do kávy, a utiekol domov zo Zálužia kvôli tomu. Potom došiel domov, išiel k susedovi a tam došiel aj obžalovaný, hneď ho privítal s pervitínom, spravil mu čiaru. Potom išiel k nemu a večer, teda najprv Tibor došiel k nemu, chcel stiahnuť jeho ženu z kože, Tibor, malou rybičkou, povedal mu, že čo je, vyhodil ho na ulicu a tam začal hulákať. Potom mu povedal ešte večer, došiel s C., došiel dovnútra, že má mu dať dievča, išiel k nej a dal jej facku ako spala, ťahal ju za vlasy. Ale jej mama, nechápal, čo sa stalo, budil ju, fackal ju a ona vôbec ako keby nebola pri vedomí. Dievča tiež bola mimo z toho, nevedel ju zobudiť, aj on ju budil, fackal. Potom odišiel a povedal mu, že dáva mu dve alebo tri hodiny, presne nevie ten čas ako povedal, aby zobral dievča k nemu. A on to dievča nezobral určite, zavrel dvere na kľúč a potom došiel s Mercedesom naspäť, že keď nedá dievča, že od neho bude chodiť do školy, hovorí „to ako myslíš“?, hovoril, dobre, dobre, zober ju tam, lebo hovoril vyhrážky. Povedal mu „dobre, zoberiem ju tam, len sa nevyhrážaj“, vytiahol zbraň a povedal, že do hodiny alebo do dvoch nech ju donesie. Tak ťahal čas, nech je rýchlo ráno, išiel k nemu dovnútra a mal pri stene prichystané pušky, vzduchovky, nejaké zbrane tam mal pri stene, aby sa zľakol, naschvál to tam prichystal, aby dievča doniesol. Ráno povedal jeho žene, čo sa stalo, lebo mu dal pervitín, čo sa stalo večer. L. B. začala rozprávať, čo sa stalo, jemu to nerozprávala, ale manželke to rozprávala, že ho zoberie k Váhu a začne mu odtínať po jednom prste, aby sa trápil. A potom ho hodí do Váhu, tak to povedal malej. Manželka hovorila, že toto nemôže ísť takto, policajti nič nerobila, tak išiel k jeho mame na internet v noci a napísal Národnej kriminálke čo sa stalo, čo sa deje vlastne a na druhý deň ráno vstali, zobrali dievča k doktorovi na gynekológiu a nevie čo tam hovorili, lebo nemôže ísť tam dovnútra, a došli domov a už tam čakala NAKA. Už potom len vypočúvali a tak. To bolo asi všetko, lebo už tak veľmi do detailov si nepamätá, brával silné tabletky. Od obžalovaného kupoval drogy štyri alebo päť rokov, stále od neho. Kupovali od neho celé D., on má v D. najlepšie piko. Na otázku, či vie povedať, prečo mu dával zadarmo, uviedol, že to nevedel pochopiť, potom išiel k nemu, stále mu dával drogy a tak ho namotával, aby zbil svoju ženu, že ju videl s chlapom a rozprával na ňu také, tak ho sfetoval, že to nebolo možné. Na otázku, či videl obžalovaného s L. B. u neho alebo u nich doma, uviedol, že u neho (obžalovaného) videl, keď išiel kupovať pervitín, stále tam sedela, vonku v tranzite alebo vo vnútri v izbe, nejak mu to nehralo, L. B. tam sedela, mala pred sebou pohárik, možno voda, hovoril jej, čo tam hľadá, povedala, že nič, rozprávajú sa. Videl ju tam dosť často, hlavne večer, keď jej mama zaspala. Spala, že nevedela o sebe, kým jedného dňa nenašiel kvapky, boli v kuchyni u neho, Tibor a L. B., žena vonku prala a zabudol tam niekto kvapky hore, L. B. mala aj mame spraviť kapučíno, povedal jej to obžalovaný, a buď jej strekli dovnútra niečo, alebo zabudli tie kvapky tam hore na kuchynskej linke. O. sa (svedok) debilom, že nevie, čo sa deje, kapučíno jej položil dole, zbadal tie kvapky a nakopol to, aby to nemusela vypiť. A jeho žena mu (obžalovanému) povedala, že „mňa si nemôžeš kúpiť svojimi peniazmi“ a vtedy vytiahol taký malý nožík, tú rybičku, že ju stiahne z kože a jeho žena je taká, že chcela na neho ísť. G. žene, že nech nerobí nič, že vyhodíme ho. On si zobral svoj červený bicykel a išiel preč. Na otázku, či bol niekedy s L. B. a obžalovaným v Seredi, uviedol, áno, nechávali ho v aute ako zábezpeku, dával mu sáčok, aby ho chytil, že keď ich chytia, zoberú jeho a bude všetko v poriadku. Potom odbočili na nejaké smetisko, on (obžalovaný) šoféroval, L. B. bola vedľa neho a on vzadu. Dal mu pervitín do nosa, išiel sa prejsť, urobil potom sebe čiaru (obžalovaný), jednu potiahol a druhú dal L. B. Obžalovaný keď si dal do nosa, vyskočil z auta a začal sa chytať za hlavu aký má dobrý tovar, L. B. si dala, ako vysávač, že nič nepovie, kam to do nej ide. Zdalo sa mu, že to potiahla, hýbala hlavou, vlasmi, ale nevidel, že by to potiahla, len obžalovaný to tvrdil. Potom išli domov. Na otázku, či vie bližšie opísať, aký bol vzťah obžalovaného s L. B. a ako sa správal on k nej, ako sa ona správala k nemu, uviedol, že normálne, to by človek nezbadal nikdy v živote, že čo sa deje. Ďalej uviedol, že obžalovaný vedel, koľko má L. B. rokov, ale stále tvrdil, že on s ňou neurobí nič, lebo jemu sa penis nepostaví. Na

otázku, či sa L. B. niekomu priznala, čo s obžalovaným robili, uviedol, že to povedala svojej mame, jemu manželka nechcela také veci rozprávať, povedala, že v tranzite, že jej rozťahoval nasilu nohy alebo čo a vtedy ju že urobil alebo nevie, nechcela to povedať. V tom čase sa L. B. správala čudne, agresívne, najprv bolo všetko v poriadku, potom z ničoho nič agresivita. Po výsluchoch je L. B. úplne mimo, baví sa s ňou, úplne od vecí, rozplače sa a utečie. L. B. bola aj u svojej babky, musela tam utiecť pred ním, on žiarlil aj na neho, povedal mu, že „čo ju chrániš, čo ju jebávaš ty?“ Dievča potom utieklo do Jánošíkova, on tam išiel, vyhrážal sa, že tam príde a hodí tam bombu, nech dievča pustia s ním. Ďalej uviedol, že si s L. B. rozumie veľmi dobre, od malička ju vychovával, kupoval jej to isté ako vlastným deťom. Mala priateľa, volal sa O.. Na otázku, či dával L. B. nejaké drogy, uviedol, že určite nie, zakazoval jej, aby to robila, aby nefetovala, radšej nech pije. On L. B. nikdy nepredal, ale obžalovaný ponúkal 8000 Eur, ľuďom povedal, že on ju kúpil od nich. L. B. nikým z rodiny nebola zneužívaná. Keď bol doma, L. B. nemala prístup k drogám, pervitín si schovával vo vrecku, aby mu ho niekto nezožral. Keď išiel spať, vždy ho celý zjedol, lebo vedel, keď mu niekto ukradne, nebude mať. Na psychiatriu išiel preto, aby ho nezatvorili do Leopoldova. Na otázku, či videl niekedy L. B. užívať drogy u D. Farkaša, uviedol, že áno, videl ju aj tam, zabudol na to. J. tam obžalovaný, D. a nevie, či ešte niekto. Všetci aj L. B. si potiahli do nosa. G. si aj on, išiel tam kvôli tomu za nimi. Neriešil to kvôli vyhrážkam. Z psychiatrie utiekol, lebo dostal telefonát, že L. B. majú zobrať nevie kam, a že ženu aj zabijú. Telefonovala mu manželka, že ona už všetko vie, L. B. jej povedala, čo sa chystá, utiekol, aby chránil rodinu. Na otázku, či niekedy týral svoju ženu, uviedol, že nikdy, len raz jej dal facku, ako mu povedal Richard, že mu žena chytila penis, a potom, keď už mal od obžalovaného pervitín, peniaze oblečenie, odchádzal do E., priznal sa mu, že prepáč, že mu to povedal, že pravda to vôbec nie je, týral ho P., musel to spraviť, aby mu urobil zle, aby ho opustila žena. Na otázku, či vie, že by L. B. chodila domov k obžalovanému, uviedol, že chodila tam, vedel o tom, lebo to bola vyhrážka, že keď tam nepôjde, jeho a manželku zabije, lebo mal na to zbrane. G. manželke, že kým niečo vymyslia, zatiaľ ho nechajú, lebo ich zabije. C. uviedol, že u obžalovaného bol niekoľkokrát, býva tam jeho žena a deti P., L., C. jeho žena a tri nevesty. Keď k nemu chodieval, boli tam, videla ho jeho rodina, že je tam. Videli aj L. B. v dome obžalovaného, jedna z jeho neviest ju zbila, potiahla ju za vlasy zozadu, to vie od L. B. a od neho. Stano V. je jeho sused, nie sú až tak v kontakte, dá sa kúpiť za jednu čiaru. Ďalej uviedol, že s manželkou má dobrý vzťah, ľúbia sa, nič im nechýba. Na otázku, či L. B. užívala drogy aj mimo obžalovaného, uviedol, že to nevie povedať, ale zakaždým, keď bola v jeho prítomnosti, prišla nafetovaná, bolo to denne. On fetuje dlhé roky, ona si kúsala ústa, to sa v živote u nej nedialo. Ďalej uviedol, že obžalovaný L. B. kupoval, resp. dával kradnuté veci, botasky, prsteň, telefón, náušnice, ona mu to všetko vrátila.

Svedkyňa W. J. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že (krátene) vtedy bola u dcéry S. a vtedy bola u nej aj L. B., došla tam a vtedy jej povedala, že sa bojí ísť domov kvôli tomu, že prítomný (obžalovaný) ju obťažuje a vtedy tam bola s ňou. Na druhý deň večer si prítomný pre ňu došiel autom a ona sa už bála. Nepustila ju von. Von vyšiel S., on sa s ním rozprával, ona bola vo vnútri. Hádali sa tam on s Arpádom a keď došiel Arpád dnu, len toľko povedal, že obžalovaný sa im vyhrážal, že nepustili L. B. s ním, že ich podpáli, aby nešli do D., lebo bude zle, a L. B. si zoberie. S obžalovaným bol aj C., jej vnuk, brat L. B. P. vošiel dovnútra, L. B. vyšla von z izby, že prečo došiel, na čo povedal, že došiel s obžalovaným pre ňu. L. B. povedala len toľko, že s nimi nikam nejde, zostane tu s babkou. Mohlo to byť v lete pred rokom v Tvrdošovciach. L. B. tam prišla, lebo sa bála byť doma, nevyzerala dobre. M. mala úplne červené ako keby bola iná, len sa smiala, potom bola úplne iná, ako vymenená, nedalo sa s ňou normálne rozprávať, len toľko hovorila, že bojím sa, bojím. G. o také X-X dni sa od jej mami (W.) dozvedela všetko aj ona. Povedala jej dcéra, že L. B. znásilnil, že to nevyzerá dobre. J. s ňou viac ako doma, lebo sa bála. Bolo vidieť zmenené správanie, iba spala, skoro celý deň prespala, potom sa s ňou už dalo komunikovať, ale nič nepovedala, keď sa jej na niečo pýtala, iba jej povedala, že nechce o tom rozprávať. Keď prišiel obžalovaný a Arpád išiel von, aj L. B. to videla, schovala sa. L. B. chodila do školy pravidelne, učila sa dobre, teraz sa úplne pokazila, zhoršila sa s učením. Obžalovaného nepozná. Doma komunikovali maďarsky, maďarský jazyk bol L. B. bližší ako slovenský. Slovenčinu ovláda, nemá problém s dorozumením. Priateľa menom O. O. nespomínala. Keď bola u nej, nechodila von, učila sa, keď išla domov, bola úplne iná, neučila sa nič. K vzťahu s otčimom Máriom uviedla, že nemali zlý vzťah, keď mal, tak isto kúpil niečo ako vlastný otec, predsa to nie je ako vlastný otec. Q. von, na pizzu v dedine, na kofolu. D. ich videla málokedy, nebola tam, niekedy išla na návštevu, nezbadala tam nič také, že by bolo medzi nimi niečo zlé alebo také niečo, rozprávali sa normálne. Na otázku, či Mário zneužíval L. B., uviedla, že nie, absolútne. K vzťahu dcéry Iveta a Mária uviedla, že sa hádali, za XX minút sa udobrili, v každej rodine sú problémy.

Zo zápisnice o výsluchu svedka Ladislava T. vyplýva, že svedok P. T. pozná dlhé roky, XX rokov, ale nevedel o ňom nič bližšie povedať. Uviedol, že P. T. má manželku C. C. a deti L., P., S. a C.. J. u nich taška, manželkina kabelka, potom bola prehliadka u P., aj k nim prišli policajti, či nie je u neho (svedka) schovaná nejaká zbraň, potom odišli. C. našla tú tašku, v nej bola hračkárska pištoľ na guľičky, chcela ísť za policajtami, ale už ich nestihla. Bolo to celé nedorozumenie, nebolo to tak, že by to tam doniesla alebo odniesla Mária D.. K tomu, čo mal Tibor Kurucz spraviť, nevedel nič povedať.

Zo zápisnice o výsluchu svedka Eva T. vyplýva, že P. T. pozná z dediny asi XX rokov, jej nevesta Mária D. je jeho dcéra. K obvineniu P. T. nevedela nič uviesť. Y. sa u nich deti, jeden malý povedal, že má ozajstnú zbraň, ona sa na neho ani nepozrela. G. pozrela do tašky a videla v nej hračkársku pištoľ. Mária Szorádová jej neprinesla nič do domu.

Zo zápisnice o výsluchu svedka Márie D. vyplýva, že je dcérou P. T., k tomu, z čoho je obvinený, nevedela nič uviesť. M. žiadnu tašku svokrovcom nedoniesla, žiadnu zbraň nevidela a ani žiadnu zbraň od otca nezobrala. Nevie o tom, že by otec mal zbrane, ani tam žiadnu zbraň nikdy nevidela. Žiadne drogy u otca nevidela. S otcom a matkou bývala do 18 rokov, potom sa odsťahovala. S otcom býva matka C. C., bratia L., P. a S. C., L. priateľka S. B., Tiborova priateľka E. B. a S. priateľka L. B. a ich deti. C. doma nikdy nevidela. L. B. nepozná, z videnia vie, ktorá to je.

Zo zápisnice o výsluchu svedka Arpáda I. vyplýva, že minulý rok (výsluch dňa 26.01.2021) žil spolu s W. J., ktorá je starou mamou L. B. K veci uviedol, že presný dátum si nepamätá, asi v lete minulý rok, L. B. prišla k nim do I. domov, povedala, že nechce byť doma, lebo jej mama ju núti nejakým starým. Bolo to za drogy, lebo im nosil C. aj Ivete, sňupú to do nosa. Na druhý deň prišiel tento starý, volá sa P., s mercedesom. Najprv volal L. B., ale nezdvíhala. G. svedok vyšiel von, že čo chce. L. B. sa bála, mala strach z neho. On mu povedal, že prišiel pre L. B. D. mu povedal, že L. B. nikam nepôjde, že ju nepustí. P. sa pohol s autom a vykrikoval, že ho v Seliciach dajú dole, aby nechodil do D.. D. na to nič nepovedal. T. P. odchádzal, povedal, že „môžeš ju jebať ty“. Svedok L. B. vychovával od malička. Na druhý deň prišla W. a zobrala L. B. k nim domov. Počul, že ľudia v D. rozprávajú, že L. B. chodila s P. po nákupoch do E. na pizzu, aj za Máriom do blázince. L. B. pozná od malička, 10 rokov s nimi žil. L. B. bola taká tichá, odmeraná, neskôr, keď mala 12 rokov, chodila ku nim, taká normálna bývala v J.. Nemala žiadneho priateľa. P. a T. pozná z videnia. Na otázku, či vie o tom, že by sa Tibor a L. B. poznali, uviedol, že áno, ako povedal, L. B. k nemu chodila a on ju vyvážal. Na otázku, či vie o tom, že by L. B. brala drogy, uviedol, že vtedy nie, keď bola v J., ale teraz počul, že áno, aj jej otcim C. berie drogy, tam všetci berú drogy. Na vlastné oči nevidel, že by mala L. B. drogy od P., ale počul, že aj C. dával P. drogy. Na otázku, či sa mu L. B. zdôverila, čo sa jej stalo, uviedol, že povedala mu, že bola s P., nalial jej pohárik vodky, vypila to, potom si už nič nepamätala, viac nepovedala, hanbila sa o tom hovoriť.

Znalkyňa G.. S. X., odbor: psychológia, odvetvie: klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že maloletá prišla v doprovode svojej tety S., teta Angy ju vychovávala v rannom detstve. C. nemala záujem, aby sa maloletá dostavila do ambulancie. Matka mala veľké nedostatky vedomostí o živote jej dcéry, vývinu, nedá sa povedať, že by mali blízky vzťah. Maloletá sa cítila v bezpečí v prítomnosti svojej tety a babky. V rodine matky neprežíva bezpečie, prežíva strach, hlavne zo strany otcima. Bojí sa, čo bude, čo ju čaká, keď sa všetci dozvedia, veľmi sa aj bála, že sa to dozvedia v novej škole, kam má nastúpiť. Maloletá je vďačná, keď sa s ňou človek pekne rozpráva, vlastne je vďačná za každý záujem o ňu. Svojou naivitou bola vystavená takej situácii, ktorá bola pre ňu neznáma, a ktorej sa nevedela brániť. Vedomie, že sa za ňu nikto nepostaví, že musí vydržať to, čo sa s ňou deje, aby už bolo po tom. Terajšia skúsenosť je posilňujúcim faktorom jej ďalšej sociálnej izolácie, pretrváva u nej strach, že sa to prevalí, že sa to okolie dozvie. Maloletá hovorila, že každý o tom hovorí inak ako to bolo. Nechce o tom už hovoriť, vždy to chcela uzavrieť. Nedramatizuje, nemá potrebu pomsty. O obžalovanom väčšinou hovorila „on“, jej postačovalo, že obžalovaný sa pozná s jej otcimom a teda z dôvodu jej naivity neprežívala akékoľvek ohrozenie. Obžalovaného charakterizovala ako zlého, odporného, starého. Na otázku, či mala pri opise nejaké emočné prejavy, ak áno, aké, znalkyňa uviedla, že jedine pri tom, ako opisovala tú situáciu za zatvorenými dverami, keď mal prebehnúť ten sex, tak mala mimiku a použila slovo, že to bolo odporné. Keď sa jej pýtala, či sa to stalo raz, povedala, že nie, viackrát, ale toto bolo najhoršie, ale všetky boli odporné. Aj počas vyšetrenia hovorila o strachu, aj prejavy mala také. Strach mala z dvoch synov obžalovaného, ktorí sa jej mali vyhrážať. Jeden z nich mal mať v ruke nôž a druhý sa jej vyhrážal päťou, že uvidí. Na otázku, či zistila u maloletej sklony k fabulácii alebo k vykrývaniu, uviedla, že výsledky vyšetrovania vylučujú, že by ju niekto ovplyvňoval alebo inštruoval.

Rodičia ani nemali záujem o to, čo hovorí. Vychádza z toho, že keď boli predvolaní, neprišli na vyšetrenie. Maloletá to celé prežíva sama, sama prežíva strach, izolovanosť. Na otázku, aké je ukotvenie maloletej v časopriestore, uviedla, že maloletá ťažko vie lokalizovať a časovo sa orientovať. Nevedela uviesť čas, či sa to stalo predtým alebo potom, len podľa toho sa orientovala, kto bol pri tom. Vedela, že sa to stalo v lete, pretože boli prázdniny, cez prázdniny bývala s mamou. Tá teta Angy znalkyni spomínala, že keď k nim prišla maloletá, tak pár dní len ležala, nechcela jesť. Na otázku, či zo strachu robila to, čo chcel jej otcim, uviedla, že podľa toho, čo zistila, ona mala rešpekt a robila veci tak, aby mala pokoj. Ona sa ho bála. Urobila veci tak, aby k nejakému stretu medzi nimi neprišlo. Aby jej nemohol nič vytýkať, aby deti nekričali, lebo ona by bola na vine. K výsluchu maloletej pred súdom uviedla, že keď si predstaví, že by maloletá mala prísť do tohto prostredia, tak si myslí, že by to nezvládla, najpravdepodobnejšie by skratovo zareagovala. Možno by aj ušla, alebo by nepovedala ako to bolo. Výsluch by odporúčala len v tom prípade, že je nevyhnutný. Podotkla, že ďalšia stigmatizácia po takom dlhom čase by bola nevhodná pre jej ďalší partnerský vývin.

Znalkyňa v znaleckom posudku uviedla, že intelektová výkonnosť sa celkovo pohybuje v pásme hlbokého podpriemeru, pričom verbálne schopnosti sú vzhľadom k osobnému priemeru vyššie. Jej výkonnosť je nerovnomerná, znížená v položkách, ktoré si vyžadujú primeranú schopnosť koncentrácie, čím sú jej odpovede menej presné, znížená je pozornosť a roztržitosť zapríčinená anxiou, ktorá narušuje aj jej v podstate jednoduché, konkrétne myslenie. Mnesticke schopnosti (pamäťové pozn. súdu) v porovnaní s intelektovými sú výrazne lepšie, pohybujú sa v dolnom pásme priemeru, schopnosť reprodukcie zrakových i sluchových podnetov je relatívne vyrovnaná. Jej rozsah rozumových schopností dovoľuje jednoznačne predpokladať, že podstatu prežitých udalostí a životných skúseností si dokáže primerane zapamätať a reprodukovať ich. Podľa výsledkov psychologického vyšetrenia je maloletá schopná správne vnímať a reprodukovať podstatu prežitých udalostí. Počas vyšetrenia zistila, že schopnosť primerane vnímať a zhodnotiť časové údaje sú u maloletej obmedzené. Časové odhady, trvanie istého deja alebo časovú následnosť správne nevníma a nereprodukuje, čo bolo opakovane overované. Problémy jej robí aj lokalizovanie udalostí a deja v čase. Vo výsledkoch psychologického vyšetrenia sa nemanifestovali fabulačné či konfabulačné prvky, ani v situácii, keď si maloletá uvedomila, že jej reprodukcie neboli úplné. Aj keď podľa dohody mohla využiť oba jazyky pri reprodukcii, pri uvádzaní prežitých udalostí týkajúcich sa vyšetrovania, maloletá nemení a neštilcuje výpoveď pri ich opise. Znalkyňa nepozorovala ani javy, ktoré by poukazovali na možnosť, že by bola k takejto výpovedi inštruovaná inou osobou. Hovorila jednoducho, opisne, neštylizovala. Rešpektuje matku, ale významnejší emočný vzťah k nej neprezentovala. Najvyšší a emočne najsýtenejší vzťah má k tete Angy, aj dôveru k nej. Tento vzťah je obojstranný. Maloletá pre hanbu, ktorú prežívala, nebola schopná sa jej zdôveriť až donedávna, hoci vedela, že sa to už z rodiny dozvedela. Inak je jej emotivita nevýrazná. Najsilnejším motivačným činiteľom v jej konaní a prežívaní je jej strach a úzkosť, ktoré sú zvýšené. Pocity menejcennosti jej bránili v prirodzených detských kamarátskych vzťahoch a často sa cítila osamelá. Terajšia skúsenosť je posilňujúcim faktorom jej ďalšej sociálnej izolácie, ako aj zníženého sebavedomia a sebahodnotenia. Veľmi jej záleží na tom, aby sa o udalostiach, ktoré prežila, ľudia nedozvedeli. Vzhľadom k nespracovanej traume, ktoré maloletá prežila, je vhodná cieľená racionálna psychoterapia, počas ktorej by bolo vhodné desenzitivovať maloletú vzhľadom k prežívaným situačným strachom, ktoré sa aj aktuálne posilňujú pobytom u matky.

Znalec C. G. T., odbor: zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: psychiatria, na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že keby charakterizoval osobnosť, už by sa vyjadroval k duševnému stavu, čo nebolo predmetom znaleckého posudku, nevyšetroval ovládacie a rozpoznávacíe schopnosti v čase spáchania trestných činov, avšak nepredpokladá, že by tieto schopnosti boli znížené. Vychádza z osobnej a rodinnej anamnézy, ako reagoval na otázky a ako jeho odpovede korešpondovali s údajmi v spise. Na otázku, na základe čoho skonštatoval závislosť obžalovaného, keď obžalovaný uvádza, že neužíva omamné a psychotropné látky, uviedol, že sa pridrižoval svedeckých výpovedí, nakoľko samotný obžalovaný pri vyšetrení zjavne k danej téme uvádzal nejednoznačné a klamlivé odpovede ohľadom množstva, dĺžky, frekvencie a charakteru užívaných omamných a psychotropných látok. Poukázal ďalej na to, že obžalovaný sám uviedol, že užíva 15 rokov marihuanu, za 15 rokov tá závislosť sa vyvinie, ak vznikne závislosť, človek zostane závislý do konca života, môže len abstinovať. Čo sa týka pervitínu, sám obžalovaný uviedol, že keď nemal pervitín, bolo mu zle, boleli ho nohy, ruky, spal tri štyri dni, potom keď si dal, tak už lepšie vládol - to znamená, že sa už prejavovali aj fyzické príznaky závislosti, tie 3 - 4 dni dospával po pervitíne. Na otázku, ako vedel určiť, že obžalovaný bral pervitín aj marihuanu, keď 15-20 rokov pervitín ani nevidel, uviedol, vychádzal som z toxikologického vyšetrenia moču, z ktorého

vyplýva prítomnosť pervitínu. Ďalej poukázal na znalecký posudok a výpoveď L. B., ktorá uviedla „potom aj on si dával drogy, čiarku si dal, keď to užil, tak ostal taký násilný, aj nejaké tabletky si dal, neviem ako sa volajú“.

Znalec v znaleckom posudku uviedol, že obvinený je závislý od metamfetamínu (pervitín) a cannabisu (marihuana), jedná sa u neho o plne rozvinutú závislosť. U obvineného sa jedná o chorobný sklon k užívaniu omamných a psychotropných látok. Konzum omamných a psychotropných látok priznáva len okrajovo a časovo nejasne situuje ich užívanie do dávnej minulosti. Popiera užívanie drog za posledné roky. To, že mu zistili prítomnosť psychostimulancií v moči, odôvodňuje tým, že mu to zámerne namiešali do nápoja iní. Pri vyšetrení zjavne zámerne klamal aj o množstve a charaktere súdnych trestov. Závislosť sama o sebe v čase páchania skutku neovplyvnila u obvineného schopnosť správne vnímať, pamätať si priebeh vyšetřovaného skutku a správne ho reprodukovať. Voči svojej závislosti je absolútne nekritický, zámerne skresľuje a nepriznáva užívanie omamných a psychotropných látok. Znalec nepovažuje za vhodné a ani za potrebné uložiť obvinenému ochranné protitoxikomanické liečenie v akejkoľvek forme. Za zváženie by podľa znalca stálo vyšetřenie duševného stavu obvineného so zameraním sa na charakter osobnosti obvineného, ako aj jeho sexuálnej motivácie k páchaniu popisovaného sexuálneho deliktu. Uvedené vyšetřenie by len z psychiatrického hľadiska dokreslilo mozaiku osobnosti obvineného, ale to by obvinený musel spolupracovať pri vyšetření a pravdivo odpovedať na kladené otázky, čo znalec nepredpokladá. Z forenzného hľadiska by však výsledok uvedeného vyšetřenia duševného stavu obvineného zásadne nemal vplyv na odpovede, či boli jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti v čase páchania trestných činov zachované. Prípadná porucha osobnosti svedčí o charakterových a temperamentných črtách a vlastnostiach obvineného a je do značnej miery modulovaná vývojom ako aj pobytom obvineného v sociopatickom prostredí.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, Bratislava, č. KEU-KE-EXP-2020/2304 zo dňa 29.12.2020, odbor: kriminalistika, vyplýva, že na stope č. 5 - kovovej mačete nebola zistená prítomnosť krvi. DNA profil bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu zaisteného z čepele mačety je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej „Kurucz Tibor“. Iné časti, resp. výsledky znaleckého dokazovania sú bez podstatného významu pre trestné konanie.

Zo znaleckého posudku znalca MUDr. W. S., G., C., MHA, č. 03/2022 zo dňa 17.01.2022, odbor: zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: psychiatria a sexuológia, vyplýva, že obžalovaný duševnou chorobou v úzkom slova zmysle netrpí, ide však o abnormne štruktúrovanú osobnosť s prevažne dissociálnymi a emočne nestabilnými charakteristikami, depravovanú v dôsledku polymorfnej závislosti od návykových látok, predovšetkým psychostimulancií. Telesný stav obžalovaného taktiež nie je dobrý, prognóza vývoja zdravotného stavu obžalovaného do budúcnosti sa ako priaznivá nejaví. Obžalovaný je aj v súčasnosti závislý na omamných látkach, predovšetkým metamfetamíne (pervitíne), túto závislosť však bagatelizuje a konzum drogy popiera. Vzhľadom na postoj k jeho drogovej závislosti, absenciu akejkoľvek motivácie k liečbe, znalec podobne ako predchádzajúci znalec MUDr. Peter T. (ZP 29/2020) ochranné protitoxikomanické liečenie nenavrhuje. V rámci násilného sexuálneho konania nezohrávala návyková látka rozhodujúci úlohu, mala len skôr podporný, pomocný charakter. Konanie obžalovaného nebolo podmienené sexuálnou deviáciou, súviselo s jeho osobnostnými dispozíciami. Neobjavili sa také predpoklady, ktoré by viedli znalca k uvažovaniu o znížení rozpoznávacej, či ovládacej schopnosti obžalovaného v čase spáchania skutku.

Na hlavnom pojednávaní boli ďalej vykonané dôkazy: lekárska správa nález z 18.08.2020 (č. I. 6-7), zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 18.08.2020 (č. I. 10-11), zápisnica o prehliadke tela mal. L. B. z 20.08.2020 + súhlas a poučenie (č. I. 239-242), lekárska správa Tibor Kurucz z 21.08.2020 (č. I. XXX-XXX), lekárska správa Tibor Kurucz z 22.08.2020 (č. I. 244-245), príkaz Okresného súdu Trnava na domovú prehliadku zo dňa 10.09.2020, 6Tp/328/2020-2-V-OSTT (č. I. 247-251), zápisnica o vykonaní domovej prehliadky z 21.09.2020, RD v obci Selice + fotodokumentácia a poučenie (č. I. XXX-XXX), zápisnica o vykonaní prehliadky iných priestorov z 21.09.2020, vozidlo LDC Q. Q. (č. I. XXX-XXX), príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov z 31.08.2020, KRPZ-NR-OKP-V-XXX-XXX-XXXX-US (č. I. XXX-XXX), zoznam vozidiel subjektu (č. I. 299), evidenčná karta vozidla (č. I. XXX), evidencia zbraní a streliva (č. I. 302), evidenčná karta vozidla (č. I. 311), previerky k osobe C. D. (č. I. XXX), neúplné spracovanie prehľadu majetku (č. I. 315-318a), oznámenie od ministerstva zdravotníctva SR z 25.08.2020 (č. I. XXX), rozsudok M. súdu N. z XX.XX.XXXX, sp. zn. 3T/138/2014 (č. I. 336-338),

rozsudok Okresného súdu Galanta z 22.02.2006, sp. zn. 2T/34/2002 (č. I. 339-342), správa z ÚPSVaR L. X. z XX.XX.XXXX (č. I. 347-350), zápisnica o trestnom oznámení z 23.04.2020, ČVS:ORP-95-VYS-SA-2020 (č. I. 292-294), uznesenie o začatí trestného stíhania zo 07.07.2020, ČVS:KRP-92/1-VYS-NR-2020 (č. I. 295), správa o stave konania zo dňa 04.02.2021 (č. I. 296), hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Leopoldov a skrátený výpis klienta (č. I. 807-808), lustrácia O. obyvateľov (RO), lustrácia Q. databázy súdov (CDB), lustrácia ZVJS, lustrácia Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (CESDAP), opis registra trestov (RT).

K odmietnutiu dôkazov.

Súd podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkazy: návrh prokuratúry na vyžiadanie správ k osobe L. B. ohľadom jej súčasného zdravotného stavu od ÚPSVaR - Šaľa od Mgr. Ján D., návrh prokuratúry na vyžiadanie správ k osobe L. B. ohľadom jej súčasného zdravotného stavu od FN L., pedopsychiatrička C.. E., návrh obhajoby na nariadenie vyšetrenia mal. L. B. na prítomnosť omamných a psychotropných látok v tele, a návrh obžalovaného na výsluch svedka Peter E., pretože sa týkali okolností nepodstatných pre rozhodnutie.

L. prokuratúry na vyžiadanie správ k osobe L. B. ohľadom jej súčasného zdravotného stavu od ÚPSVaR - Šaľa od C.. I. D., a od V. nemocnice, súd odmietol z dôvodu, že predmetom trestného konania je skutok, ktorý sa mal stať v období júl až august XXXX, a preto je bez právneho významu smerom ku skutku, aký je súčasný zdravotný stav poškodenej L. B., keď podstatným bol jej zdravotný stav v lete XXXX.

Návrh obhajoby na nariadenie vyšetrenia poškodenej L. B. na prítomnosť omamných a psychotropných látok v tele súd odmietol z dôvodu, že takéto vyšetrenie je vzhľadom na dlhý časový odstup bez významu k predmetu konania, pretože výsledky zistené s odstupom niekoľkých mesiacov od skutku nie sú pre skutok relevantnými, resp. nepreukazujú stav v čase skutku.

Výsluch svedka G. E. súd odmietol z dôvodu, že tento svedok bol obžalovaným navrhnutý až neskôr v konaní, potom obžalovaný na tomto návrhu už netrval, a neskôr, na záver hlavného pojednávania, tohto svedka opätovne navrhol za účelom preukázania spoločného užívania drog poškodenu L. B. a C. Szilágyim. D. je toho názoru, že spôsob, akým obžalovaný výsluch tohto svedka navrhol, vyvoláva pochybnosti o relevantnosti tohto svedka, a zároveň súd mal z iných dôkazov za preukázanú, resp. vyvrátenú skutočnosť, vo vzťahu ku ktorej bol takýto návrh urobený. L. túto osobu žiadne relevantné osoby vo svojich výpovediach neuvádzali a preto je súd toho názoru, že tento svedok nebol relevantný pre trestné konanie. Zo strany obžalovaného ani nebola uvedená adresa tohto svedka, z ktorej by ho súd mal predvolať.

Súd podľa § 277 ods. 4 Trestného poriadku rozhodol o tom, že nevykoná dôkaz výsluch svedka Angeliky J. a svedka O. O., pretože navrhované dôkazy nebolo možné vykonať. M. svedkom sa ani po opakovaných pokusoch, a to aj za pomoci príslušníkov policajného zboru, nepodarilo doručiť predvolanie na hlavné pojednávanie, preto prítomnosť týchto svedkov nebolo možné zabezpečiť a tým vykonať ich výsluch. Súd tiež uvádza, že obhajoba napriek prezentovanému záujmu oznámiť súdu adresu svedka O. O., ktorý sa podľa jej vyjadrení mal zdržiavať v zahraničí, túto adresu neoznámila.

O návrhoch, o ktorých súd už rozhodol na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach (pred vyhlásením rozsudku dňa XX.XX.XXXX), a tieto boli zopakované aj v ďalšom priebehu hlavného pojednávania (výsluch svedka O. O.), súd už duplicitne nerozhodoval, nakoľko o nich v konaní už rozhodnuté bolo a konanie tvorí jeden celok.

K námietke zaujatosti.

Dňa 31.08.2022 bola súdu doručená námietka zaujatosti voči senátu, ktorá bola odôvodnená podaním trestného oznámenia na senát. Dňa 13.09.2022 bola súdu doručená žiadosť od OR PZ v Trnave, OKP, ČVS: ORP-1001/4-VYS-TT-2022, vo veci prečin zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, oznamovateľ P. T., prílohou ktorej bolo trestné oznámenie obžalovaného P. T., v ktorom poukázal na to, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, boli odmietnuté návrhy na výsluch svedkov, bolo vyhovené obžalobe vo všetkých návrhoch a svedkoch,

nemal možnosť sa ku všetkým dôkazom vyjadriť, obžalovaný bol usadený dozadu, aby nepočul výsluch svedka, a že rozhodnutie bolo zrušené krajským súdom.

G. senátu na hlavnom pojednávaní dňa 04.10.2022 prítomným stranám oznámil, že podľa názoru súdu námietka zaujatosti nebola zo strany obžalovaného vznesená bezodkladne v zmysle § 31 ods. 5 Trestného poriadku, nakoľko sa obžalovaný o dôvodoch v nej uvedených dozvedel najneskôr dňa 18.08.2022, a námietka bola napísaná dňa 29.08.2022 a súdu doručená dňa 31.08.2022, teda najmenej po 11 dňoch, a zároveň skutočnosti uvedené v príslušných podaniach sa podľa názoru súdu týkajú procesného postupu súdu. Z týchto dôvodov súd o námietke zaujatosti podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku nekonal a pokračoval ďalej v hlavnom pojednávaní. Pre doplnenie súd uvádza, že deň 18.08.2022 bol uvedený v trestnom oznámení, a teda najneskôr v tento deň už obžalovaný mal vedomosť o skutočnostiach uvedených v trestnom oznámení, a preto už v tomto čase mohol týmito skutočnosťami odôvodniť námietku zaujatosti, čo však urobil až podaním zo dňa 29.08.2022, čo súd nepovažoval za bezodkladne v zmysle § 31 ods. 5 Trestného poriadku. Zároveň bol súd toho názoru, že skutočnosti, ktorými obžalovaný odôvodnil námietku zaujatosti, ktorými sú skutočnosti uvedené v trestnom oznámení, sa týkajú procesného postupu súdu. Z týchto dôvodov súd o námietke nekonal.

K výroku o vine.

Súd po vykonanom dokazovaní a hodnotení dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku dospel k záveru, že sú preukázané všetky znaky skutkových podstát trestných činov v zmysle bodov 1, 3, 4, 5, 6, 7 a 8 obžaloby, a vo vzťahu k bodu 2 obžaloby súd dospel k záveru o preukázaní skutku v inom rozsahu, ktorý následne súd inak právne kvalifikoval oproti obžalobe, a to miernejšie voči obžalovanému, a to z nasledovných dôvodov.

Úvodom súd uvádza, že prevažná časť dokazovania pozostávala zo svedeckých výpovedí, ktoré súd musel náležite posúdiť, teda posúdiť vierohodnosť jednotlivých svedkov a rozpory medzi jednotlivými výpoveďami. Súd v procese hodnotenia zohľadnil, či jednotlivé výpovede sú podporené, vyvrátené alebo spochybnené inými výpoveďami alebo dôkazmi, schopnosť svedka vnímať, pamätať si a reprodukovat' prežité udalosti, ako aj skutočnosť, akú má svedok motiváciu uvádzať ním tvrdené skutočnosti.

V prejednávanej veci je kľúčovou výpoveď maloletej poškodenej L. B. (ďalej len „poškodená L. B.“). Súd túto výpoveď vyhodnotil ako vierohodnú, uveril tvrdeniam, ktoré poškodená L. B. uvádzala, a túto výpoveď vyhodnotil ako dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného.

Poškodená L. B. vypovedala podrobne o niekoľkých jednotlivých udalostiach (spoznanie sa s obžalovaným, cesty s obžalovaným do Serede v súvislosti s drogami, užívanie drog, zneužitie obžalovaným, opis jej vzťahu s matkou a otčimom, opis udalosti u babky, kedy bol obžalovaný pre ňu, a ďalšie), pričom jednotlivé udalosti sú podporené ďalšími dôkazmi, vrátane svedeckých výpovedí, ktoré súd bližšie uvedie ďalej v odôvodnení. Na tomto mieste súd uvádza, že takáto obsiahla a podrobná výpoveď zahrňujúca niekoľko rôznych udalostí, ktoré sú podporené aj ďalšími dôkazmi, svedčí v prospech dôveryhodnosti výpovede poškodenej L. B. Súd tiež poznamenáva, že poškodená L. B. je priamym svedkom skutkov v bodoch 1 až 4 obžaloby, a v tomto kontexte je potrebné hodnotiť aj jej výpoveď.

Ak by si poškodená L. B. mala ňou tvrdené skutočnosti vymyslieť alebo by mala byť niekým navedená alebo inštruovaná ako vypovedať, vzhľadom na jej nízky vek a mentálnu vyzretosť (viď závery znaleckého posudku MUDr. Zradulovej), je podľa názoru súdu vylúčené, aby si svoje tvrdenia vymyslela alebo ich ako naučené reprodukovala. V takom prípade, podľa názoru súdu, poškodená L. B. by nebola schopná zapamätať si tak rôznorodé udalosti (v prípade navedenia na výpoveď), prípadne by nebola schopná uviesť podrobný opis týchto udalostí, a zároveň by bolo nepravdepodobné, že takéto jej vymyslené alebo naučené tvrdenia by boli podporené aj niekoľkými ďalšími dôkazmi nezávisle od seba. Súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že poškodená L. B. pochádza zo sociálne slabšieho prostredia, rovnako aj jej matka poškodená Iveta D. a nevlastný otec svedok C. D., ktorý je dlhoročným užívateľom pervitínu, a tieto skutočnosti podľa názoru súdu vylučujú, aby tieto osoby spoločne sofistickým spôsobom vymysleli a uskutočnili určitý komplot proti obžalovanému, na čo poukazoval obžalovaný pri svojej obhajobe.

D. poukazuje na nasledovné podstatné tvrdenia poškodenej L. B., a dôkazy, ktoré jej tvrdenia podporujú, z ktorých urobil záver o vierohodnosti výpovede poškodenej L. B.

Poškodená L. B. vo svojej výpovedi spomínala bielu látku, ktorá u nej spôsobila zmenu správania, ktorú užila potiahnutím do nosa, a o ktorej jej obžalovaný povedal, že ide o drogu, pričom túto bielu látku užíval podľa jej výpovede aj obžalovaný a chodili ju kupovať do Serede. Z lekárskej správy poškodenej L. B. vyplýva, že táto mala pozitívne výsledky na amfetamín a metamfetamín. Znalec C.. T. a znalec C.. S. konštatovali u obžalovaného dlhoročnú závislosť na metamfetamíne (pervitíne), pričom pervitín je droga (psychotropná látka), ktorá má bielu farbu a užíva sa aj potiahnutím do nosa. Z týchto všetkých skutočností súd nemal pochybnosti o tom, že keď poškodená L. B. hovorila o bielej látke, tak hovorila o pervitíne (metamfetamíne).

Tvrdenie poškodenej L. B., že obžalovaný užíva pervitín, je ďalej potvrdené výpoveďou svedka Mária D., ktorý uviedol, že pervitín užíval spoločne s obžalovaným, lekárskou správou na č. I. 244, podľa ktorej bol u obžalovaného pri vyšetrení dňa 21.08.2020 zistený v moči metamfetamín, a znaleckými posudkami znalcov MUDr. Kozíka a MUDr. S., ktorí obidvaja u obžalovaného konštatovali závislosť na metamfetamíne (pervitíne).

Tvrdenie poškodenej L. B., že ju obžalovaný nútil užívať bielu látku pervitín, je podporené výsledkami toxikologického vyšetrenia zo dňa 18.08.2020, podľa ktorých bol v moči poškodenej L. B. pozitívny výsledok na prítomnosť amfetamínu a metamfetamínu, výpoveďou Mária Szilágyiho, ktorý uviedol, že videl poškodenú L. B. v dome obžalovaného užívať pervitín, taktiež keď prišla domov, videl z jej správania (nič nepovedala, neodpovedala na otázky, kúsala si ústa, spala, nevedel ju zobudiť), že je nafetovaná, poznal to, pretože je užívateľom pervitínu, výpoveďou poškodenej W. D., ktorá uviedla, že poškodená L. B. brala to, čo manžel (svedok C. Szilágyi), to biele, a marišku, že je poškodená L. B. pod vplyvom drog, W. D. povedala jej druhá dcéra S. B. a syn, a podporne aj výpoveďou svedkyne W. J., ktorá uviedla, že keď v rozhodnom čase bola poškodená L. B. u nej, oči mala červené, ako keby bola iná, len sa smiala, potom bola úplne iná, ako vymenená, nedalo sa s ňou rozprávať, teda opísala rovnaké správanie spojené s užívaním drog ako svedok C. D.. G. L. B. vo svojom výsluchu uviedla, že prvý krát kontakt s bielou látkou, resp. s inou, ktorú by vedela povedať, že to bola droga, mala vtedy, keď jej to ukázal obžalovaný.

V tejto súvislosti súd uvádza, že pokiaľ obhajoba poukazovala na pochybnosti o tom, že pervitín jej mal dať priamo obžalovaný súd uvádza, že súd tieto pochybnosti nemal, nakoľko uveril výpovedi poškodenej L. B., ktorá jednoznačne označila obžalovaného ako osobu, ktorá jej dala pervitín. Súd poukazuje na výpoveď C. D., ktorý uviedol, že poškodenej L. B. drogy nedával, zakazoval jej, aby to robila, aby nefetovala, radšej aby si dala dva tri pol deci. G. L. B. tiež na otázku, či je pravda, že jej niekedy dal C. D. drogy, jednoznačne uviedla, že nie. D. D. V. a S. C., na ktorých poukazovala obhajoba v tom zmysle, že títo mali uviesť, že poškodená L. B. mala drogy od C. Szilágyiho, súd považoval za nevierohodných, a to z dôvodov, ktoré sú uvedené ďalej.

Tvrdenie poškodenej L. B., že bola u obžalovaného doma, a svojej mame W. D. pritom povedala, že bola u kamarátky, je potvrdené výpoveďou poškodenej W. Szilágyiovej, ktorá uviedla, že sa opýtala priamo I. T., prečo u nej poškodená L. B. spí, na čo I. T. uviedla, že ona u nej nespí, chce jej len dobre, lebo pán P. sa jej začal vyhrážať.

Tvrdenie poškodenej L. B., že bola u babky, prišiel tam za ňou P., chcel ju zobrať, že má vyjsť, lebo podpáli dom, je potvrdené výpoveďou S. a I., ktorý uviedol, že žil spolu s W. J., starou mamou poškodenej L. B., v lete minulý rok prišla poškodená L. B. k nim, prišiel ku nim obžalovaný, povedal, že prišiel pre poškodenú L. B., Arpád Jánoška mu povedal, že poškodená L. B. nikam nepôjde, potom sa obžalovaný pohol autom a vykrikoval, že ho v D. dajú dole, aby nechodil do D., a tiež, že „môžeš ju jebať ty“, a výpoveďou W. J., ktorá uviedla, že poškodená L. B. prišla k nim, obžalovaný prišiel autom, S. I. vyšiel von, rozprával sa s obžalovaným, hádali sa, potom Arpád I. uviedol, že sa im obžalovaný vyhrázať, že nepustili poškodenú L. B. s ním, že ich podpáli, aby nešli do D., lebo bude zle. V rozpory medzi výpoveďami jednotlivých svedkov súd posúdil tak, že sú zapríčinené rozdielnym subjektívnym vnímaním každého zo svedkov, každý zo svedkov sa nachádzal na inom mieste, keď k udalosti a k tvrdeniam obžalovaného prišlo, každý zo svedkov si teda mohol zapamätať inú časť prejavu obžalovaného, a napokon každý zo svedkov o vyhrážkach zo strany obžalovaného rozprával s iným odstupom času od momentu, kedy k nim prišlo. D. je však toho názoru, že všetky menované osoby rozprávajú o tej istej udalosti.

Poškodená L. B. ďalej uviedla, že k zneužitiu došlo v bielej dodávke, biela dodávka sa nachádzala pri bráne domu obžalovaného, do Serede chodili s obžalovaným na aute C., svetlosivej farby. P. poškodenej L. B. sú potvrdené zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky spolu s fotodokumentáciou, z ktorej vyplýva, že na pozemku obžalovaného pri bráne sa nachádza biela dodávka, výpoveďou svedka C. D., ktorý uviedol, že obžalovaný užíval vozidlo C., a evidenčnou kartou vozidla k osobnému motorovému vozidlu C. J. S XXX, strieborná metalíza svetlá, ktorého vlastníkom je C. C., partnerka obžalovaného.

E. výpovede poškodenej L. B. vo významnej miere potvrdzuje znalecký posudok znalkyne G.. X. a jej výpoveď, v ktorých znalkyňa uviedla, že rozsah rozumových schopností poškodenej L. B. dovoľuje jednoznačne predpokladať, že podstatu prežitých udalostí a životných skúseností si dokáže primerane zapamätať a reprodukovať ich, maloletá je schopná správne vnímať a reprodukovať podstatu prežitých udalostí, nemanifestovali sa fabulačné či konfabulačné prvky, ani v situácii, keď si maloletá uvedomila, že jej reprodukcie neboli úplné, maloletá nemenila svoju výpoveď ani pri použití oboch jazykov (slovenský a maďarský) pri reprodukcii, a znalkyňa nepozorovala ani javy, ktoré by poukazovali na možnosť, že by maloletá bola k takejto výpovedi inštruovaná inou osobou.

L. súd v prospech vierohodnosti poškodenej L. B. posúdil aj tú skutočnosť, že keď sa poškodenej L. B. začali klásť otázky ohľadom detailnejšieho opisu zneužitia, táto sa rozplakala, a neskôr, keď jej bola znovu položená obdobná otázka, poškodená zostala ticho. Súd tieto prejavy poškodenej L. B. ako reakcie na otázky týkajúce sa zneužívania posúdil tak, že ide o úprimné prejavy jej emócií, ktoré svedčia o zjavne negatívnej a nepríjemnej prežitej skúsenosti so zneužitím. Tieto otázky podľa názoru súdu vyvolali u poškodenej L. B. nepríjemné spomienky na prežité udalosti, čo svedčí o tom, že poškodená L. B. tieto udalosti skutočne prežila.

D. ako vierohodné posúdil aj výpovede W. Szilágyiovej, C. D., Ivety J. a S. I.. P. výpovede sa týkali niekoľkých rôznych udalostí, o ktorých vypovedala aj poškodená L. B., a ktoré sú uvedené v predchádzajúcich odsekoch odôvodnenia tohto rozhodnutia, pričom svedkovia v zásade zhodne opísali jednotlivé udalosti, medzi výpoveďami svedkov nie sú podstatné rozpory. C. rozpory v detailoch opisu jednotlivých udalostí súd pripísal rôznej schopnosti svedkov vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité udalosti, pričom podstata uvedených udalostí zostala rovnaká.

Konkrétne súd opakuje, že Iveta D. vypovedala o tom, že C. D. užíval drogy s obžalovaným a obžalovaný ich aj predával, čo potvrdzuje výpoveď C. D. (predaj drog obžalovaným) a poškodenej L. B. (užívanie drog obžalovaným), ďalej uviedla, že správanie poškodenej L. B. sa zmenilo, zhoršilo, správala sa ako vymenená, čo potvrdzuje výpoveď C. Szilágyiho (uviedol - keď bola v prítomnosti obžalovaného, prišla nafetovaná, kúsala si ústa) a Ivety J. (uviedla - oči mala červené, len sa smiala, potom bola úplne iná, ako vymenená, nedalo sa s ňou rozprávať), ďalej že sa jej obžalovaný vyhrážal, že jej dá kožu dole z huby, ak mu nedá poškodenú L. B., čo potvrdzuje výpoveď C. D. (uviedol - jeho ženu chcel stiahnuť z kože), že jej poškodená L. B. uviedla, že spí u kamarátky, a neskôr od I. T. zistila, že u nej nespala, čo potvrdzuje výpoveď poškodenej L. B., že ju zbil C. Szilágyi pre údajnú neveru s O. O., čo potvrdzuje výpoveď C. D. (uviedol - dal jej facku ako mu povedal Richard, že mu žena chytila penis), tiež uviedla, že chodila navštevovať C. D. do E. X., a preto zanedbávala starostlivosť o poškodenú L. B., čo potvrdzuje výpoveď C. D., výpoveď poškodenej L. B. a vyjadrenie službukonajúceho lekára pre M. na č. I. XXX, ktorý uviedol, že C. D. bol hospitalizovaný vo E. X. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, a tiež že ju chcel obžalovaný otráviť kvapkami, kvôli čomu Mário Szilágyi ušiel z Veľkého X., čo potvrdzuje výpoveď C. D. a poškodenej L. B., ktorí obaja spomínajú incident s kvapkami. E. W. D. je podporená aj zápisnicou o trestnom oznámení zo dňa 18.08.2020, v ktorom sú uvedené skutočnosti obsahovo rovnaké s jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní. W. J. opísala udalosť, kedy obžalovaný ku ním prišiel, poškodená L. B. bola u nich doma a S. Jánoška sa s obžalovaným pohádal, kedy sa im obžalovaný pri odchode vyhrážal, čo potvrdzuje výpoveď S. I. a poškodenej L. B.

M. súd poukazuje na pozitívnu vierohodnosť výpovede svedkyne Ivety J., ktorá žije mimo prostredia D. a sveta spojeného aj s drogami, v ktorom žijú obžalovaný s rodinou, W. D. a C. D., čo sa prejavilo aj v tom, že W. Bogdanová má iný prístup k poškodenej L. B., k jej starostlivosti, na čo poškodená L. B. reaguje tak, že práve u nej pociťuje pocity bezpečia a istoty, ako to vyplýva zo znaleckého posudku G.. S. X.. Súd preto nemá pochybnosti ani o udalostiach, ktoré opísala táto svedkyňa spoločne s S. I., a z ktorých vyplýva evidentný záujem obžalovaného o prítomnosť poškodenej L. B., jeho agresívne sklony

prejavujúce sa vyhrázaním a násilným presadzovaním svojich záujmov, a tiež strach poškodenej L. B. z obžalovaného.

E. obžalovaného súd posúdil ako nevierohodnú a účelovú s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Podstatné časti výpovede obžalovaného nie sú podporené žiadnymi dôkazmi, práve naopak, vyššie uvedené dôkazy tvrdenia obžalovaného vylučujú.

Podstata obrany obžalovaného spočívala v tom, že to bol on, ktorý sa snažil pomôcť poškodenej L. B. a ochrániť ju pred jej otčimom C. D., ktorý ju mal sexuálne zneužívať.

V prvom rade súd uvádza, že zo znaleckého posudku PhDr. S. X., z výpovede W. D., výpovede W. J. a aj výpovede poškodenej L. B. vyplýva, že poškodená L. B. mala najväčší strach práve z obžalovaného. G. zmena správania poškodenej L. B., kedy táto spala, nerozprávala, neodpovedala na otázky a zhoršila sa v škole, je zapríčinená strachom a prežitými udalosťami v súvislosti s obžalovaným, a nie s inou osobou. G. L. B. sama vo výsluchu uviedla, že mala z obžalovaného strach, správal sa k nej zle, a tieto skutočnosti tiež vydedukovali svedkovia z prebiehajúcich udalostí. Svedkyňa W. J. z reakcie poškodenej L. B. na príchod obžalovaného, s ktorým nechcela ísť. D. osobitne poukazuje na to, že poškodená L. B. na otázku, aký má vzťah s C. m D., uviedla, že normálny, W. D. uviedla, že C. D. sa o poškodenú L. B. v rámci možností staral, a také veci (zneužívanie) si nevšimla, že by jej dcéra a C. D., to nie. W. Bogdanová uviedla, že C. D. a poškodená L. B. nemali zlý vzťah, nezbadala tam nič také, že by bolo medzi nimi niečo zlé, rozprávali sa normálne, a na otázku, či C. D. zneužíval poškodenú L. B., uviedla, že nie, absolútne. K. aj sama poškodená L. B. na otázku, či je pravda, že ju Mário D. zneužíval, odpovedala, že nie, čo súd posúdil ako jednoznačnú odpoveď poškodenej L. B. a jednoznačné popretie tohto tvrdenia; súd poznamenáva, že pri tejto otázke sa správanie poškodenej L. B., resp. jej emócie v pojednávacej miestnosti, nijak nezmenili, táto otázka u nej nevyvolala žiadnu citovú reakciu, z ktorej by bolo možné vyvodiť, že by takáto otázka u poškodenej L. B. vyvolala nepríjemné spomienky. D. tiež poukazuje na skutočnosť, že zmena správania poškodenej L. B. časovo sedí s udalosťami tak, ako ich opísala poškodená L. B. a preto je podľa názoru súdu vylúčené, že by k zneužívaniu poškodenej L. B. došlo alebo dochádzalo zo strany C. D., nakoľko tento s poškodenou L. B. trávil niekoľko rokov pred skutkom, resp. skutkami, a ak by mal takéto sklony, prípadne by došlo zo strany C. D. k obťažovaniu poškodenej L. B., podľa názoru súdu by sa toto prejavilo už skôr a okolie poškodenej L. B. by si to všimlo. Ak aj z niektorých dôkazov vyplynulo, že poškodená L. B. mala mať strach z C. D., súd túto skutočnosť posúdil tak, že môže ísť o pocit vyplývajúci zo vzťahu (nevlastný) rodič - dcéra, záujem vyhovieť požiadavke rodiča, nesklamať ho, prípadne ak mala poškodená L. B. negatívne pocity zo vzťahu jej rodičov, lebo sa mali hádať, tak išlo o pocity vyplývajúce z možných konfliktných situácií, ktoré pre dieťa nie sú príjemné. D. teda prípadné negatívne pocity poškodenej L. B. smerom k jej rodičom vysvetľuje týmto spôsobom, a je toho názoru, že tieto pocity, najmä voči C. D., nie sú v žiadnom prípade odôvodnené tvrdeným zneužívaním zo strany C. D..

V druhom rade súd poukazuje na to, že tvrdenie obžalovaného, že k zneužívaniu poškodenej L. B. malo dochádzať zo strany C. Szilágyiho, uvádzali len svedkovia E. B., S. P., S. C., C. V., D. V.. P. svedkov navrhla vypočuť obhajoba. D. všetkých týchto svedkov, ako ďalej aj svedkov L. B., S. Lakatošová a C. C., považuje za nevierohodných, a to z nasledovných dôvodov. P. osoby, ako vyplýva z ich popisu v skoršej časti odôvodnenia, sú rodina obžalovaného a priatelia obžalovaného. P. týchto osôb nie sú preukázané žiadnymi ďalšími dôkazmi, pričom väčšina z týchto tvrdení je vyvrátená inými dôkazmi. T. súd poukazuje na to, že títo svedkovia zhodne uvádzali, že počuli, že poškodená L. B. bola zneužívaná C. D., čo sa v konaní nie že nepreukázalo, ale bez pochybností vyvrátilo. C. uvádzali, že obžalovaný nie je užívateľom drog, pretože bol operovaný na srdce, čo sa v konaní vyvrátilo, pretože užívanie drog obžalovaným uviedli poškodená L. B. a C. D., a najmä táto skutočnosť, resp. závislosť obžalovaného v tomto smere, vyplýva z vykonaných znaleckých posudkov. P. uvádzali, že poškodená L. B. u nich v dome nebola, čo mal tiež súd za vyvrátené výpoveďou samotnej poškodenej L. B. D. osobu obžalovaného s poukazom na znalecké posudky týkajúce sa jeho osoby, ako aj na konanie, za ktoré ho súd uznal vinným, považuje za dominantnú a manipulatívnu osobu, ktorá si násilným a razantným spôsobom presadzuje svoje záujmy. D. je toho názoru, že s poukazom aj na výpoveď W. D., ktorá uviedla, že sa im rodinní príslušníci obžalovaného opakovane vyhrážali, je súd toho názoru, že výpovede svedkov - rodiny obžalovaného, sú motivované snahou pomôcť obžalovanému v trestnom konaní, teda uvádzať účelové tvrdenia s cieľom zbaviť obžalovaného trestnej zodpovednosti. P. zámer podľa súdu vyplýva jednak z ich rodinného vzťahu, ako aj z dominantného a vedúceho postavenia obžalovaného v rodine,

ktorý mohol tieto osoby uvedeným spôsobom inštruovať, resp. inštruovanie zo strany obžalovaného preukázané nebolo, ale svedkovia vypovedali v rozpore s inými preukázanými skutočnosťami tak, ako keby k tomu došlo, čo spochybňuje ich dôveryhodnosť. O. sú dokonca v tvrdeniach týchto svedkov a v tvrdeniach obžalovaného, kedy svedkovia uviedli, že poškodená L. B. u nich doma nebola, a nechceli, aby u nich bola, pretože mala mať záujem o priateľský vzťah s partnerom E. B., a oproti tomu obžalovaný uvádzal, že ju jeho žena pustila dovnútra, a na otázku, koľkokrát bola poškodená L. B. u nich, uviedol, že má syna S., oni sa kamarátili. V súvislosti so svedkyňou E. B. súd poukazuje aj na nelogické tvrdenia, kedy táto svedkyňa na jednej strane uviedla, že s poškodenou L. B. mala konflikt kvôli jej priateľovi, a na strane druhej sa jej mala poškodená L. B. zveriť, že je zneužívaná C. D., čo by svedčilo o dôvernom vzťahu medzi nimi. P. dôverný vzťah však nebol v konaní žiadnym spôsobom preukázaný, práve naopak, poškodená L. B. uviedla, že sa nikomu z rodiny obžalovaného nesťažovala, že má nejaké problémy. P. poškodená L. B. nemala dôverný a blízky vzťah ani so svojimi rodičmi tak, ako ho mala so svojou tetou a starou mamou, a aj preto súd neuveril tomu, že takýto vzťah mala mať práve s uvedenou svedkyňou. E. svedkov C. V. a D. V. súd považuje za nevierohodné z dôvodu, že nimi uvádzané tvrdenia neboli preukázané, boli vyvrátené, pričom C. Farkašová je bývala partnerka obžalovaného, užívala pervitín, a tiež D. V. uviedol, že užíval pervitín, pričom zhodne uviedli, že si ho zabezpečovali od C. D.. K. skúsenosť týchto svedkov znižuje ich dôveryhodnosť, pričom súd poukazuje aj na vyjadrenie C. D., podľa ktorého sa D. Farkaš „dá kúpiť za jednu čiaru“, čo spolu so skutočnosťou, že obžalovaný sústredil svoje aktivity do drogovej trestnej činnosti, znižuje dôveryhodnosť uvedených svedkov. D. voči všetkým uvedeným svedkom tiež uvádza, že väčšina ich výpovedí bola všeobecných, bez bližších opisov, časť ich výpovedí boli tvrdenia z počutia, teda nie z priamej skúsenosti uvedených svedkov, a napokon už uvedené časti ich výpovedí boli v zmysle uvedeného odôvodnenia vyvrátené.

Za nepreukázané súd považuje aj ďalšie tvrdenia obžalovaného, ktorý napríklad uviedol, že D. V. počul, keď poškodená L. B. plakala, že ju zneužíva C. D., pričom D. V. túto skutočnosť neuviedol, ale uviedol, že o zneužívaní počul od W. D.. C. uviedol, že neužíva žiadne drogy, čo bolo v konaní vyvrátené. P. uviedol, že ho pre poškodenú L. B. k jej babke posielala Iveta D. a C. D., čo Iveta Szilágyiová poprela, pričom je nelogické, ak obžalovaný na jednej strane tvrdí, že poškodenú L. B. chcel chrániť pred C. D., a na strane druhej ide na pokyn C. D. pre poškodenú L. B. za účelom zaviesť ju domov k C. D..

E. obžalovaného výrazne znižujú aj znalecké posudky znalcov C.. S. a C.. T.. X. C.. Kozík okrem iného uviedol, že obžalovaný konzum omamných a psychotropných látok priznáva len okrajovo a časovo nejasne situuje ich užívanie do dávnej minulosti, pri vyšetrení zjavne zámerne klamal aj o množstve a charaktere súdnych trestov a voči svojej závislosti je absolútne nekritický, zámerne skresľuje a nepriznáva užívanie omamných a psychotropných látok. Znalec C.. S. uviedol, že u obžalovaného ide o abnormne štruktúrovanú osobnosť s prevažne dissociálnymi a emočne nestabilnými charakteristikami, depravovanú v dôsledku polymorfnnej závislosti od návykových látok, predovšetkým psychostimulancií, obžalovaný je aj v súčasnosti závislý na omamných látkach, predovšetkým metamfetamíne (pervitíne), túto závislosť však bagatelizuje a konzum drogy popiera.

D. poukazuje aj na záverečnú reč obžalovaného z hlavného pojednávania zo dňa XX.XX.XXXX, v ktorej obžalovaný uviedol, že mu poškodená L. B. povedala, ako to bolo, drogy jej mal dávať C. D., on (obžalovaný) žiadne násilie, vyhrážky ani znásilnenie poškodenej L. B. neurobil, ona by to povedala, keby na hlavnom pojednávaní bola, a „keby povedala, že som ju znásilni, dajte mi XX rokov.“. Na hlavnom pojednávaní bola poškodená L. B. vypočutá, poprela tvrdenia obžalovaného, a jednoznačne označila obžalovaného ako osobu, ktorý ju mal zneužiť. Aj s poukazom na skoršie odôvodnenie je súd toho názoru, že obrana obžalovaného bola účelová, z vykonaného dokazovania preukázaná nebola, práve naopak, podstata obrany obžalovaného, že poškodená L. B. bola zneužívaná C. D., bol vyvrátená.

D. Ladislav T., R. T. a C. D. ku skutkom nič podstatné neuviedli.

Po posúdení výpovedí obžalovaného, poškodených, svedkov a znalcov v zmysle uvedených úvah, ako aj s poukazom na ďalej uvedené dôkazy, súd dospel k záveru o preukázaní všetkých znakov trestných činov v zmysle vyhláseného rozsudku.

Ad skutok X

Skutok v bode 1 je preukázaný primárne výpoveďou poškodenej L. B., ktorá vo svojej výpovedi opisala, ako jej obžalovaný dával pervitín, ako obžalovaný využil jej strach z neho, ako s obžalovaným chodila do D. pre pervitín, ako bola u obžalovaného doma a ako obžalovaný sám užil pervitín. D., že obžalovaný je užívateľom pervitínu, je preukázaná aj výpoveďami už uvedených svedkov, najmä C. D. a W. D., a znaleckými posudkami znalcov C.. T. a C.. S., ktorí konštatovali závislosť obžalovaného od metamfetamínu.

D. uvádza, že z poukazom na skutočnosť, že pri ustálení skutkového stavu a skutku mohol pri poškodenej L. B. vychádzať len z jej výpovede na hlavnom pojednávaní, upravil skutkovú vetu za zachovania totožnosti skutku. Oproti skoršiemu odsudzujúcemu rozsudku zo skutkovej vety vypustil časť o tom, ako mala byť poškodená L. B. pri tom, ako mal obžalovaný predávať pervitín ďalším osobám, nakoľko túto skutočnosť poškodená L. B. vo svojej výpovedi neuviedla. D. ďalej spresnil skutkovú vetu podľa výpovede poškodenej L. B., že obžalovaný nútil poškodenú L. B. užiť pervitín X krát, a že poškodená L. B. bola najmenej X krát prítomná pri tom, ako si obžalovaný kúpil pervitín pre seba.

D. s poukazom na § 16X ods. 3 Trestného poriadku, stanovisko trestnoprávneho kolégia L. súdu D. republiky z dňa XX. júna 2019, P. 26/2019 (Zbierka stanovísk NS SR č. 2/2019), § 172 Trestného zákona, § 2, § 3 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, uvádza, že konkrétnemu vymedzeniu skutkovej vety zodpovedá neoprávnené konanie s konkrétnymi omamnými a psychotropnými látkami schopnými nepriaznivo ovplyvniť psychiku konzumenta spôsobmi uvedenými v ustanovení § 172 Trestného zákona. Súd z tohto dôvodu upravil skutkovú vetu výroku o vine, keď s poukazom na uvedené úvahy doplnil k „pervitínu“ účinnú látku a minimálnu koncentráciu, ktorá je spôsobilá negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálnu koncentráciu účinnej látky metamfetamín 10 % hmotnostných. Taká úprava bola potrebná z dôvodu, aby skutková veta obsahovala všetky znaky skutkovej podstaty predmetného trestného činu.

Pre úplnosť súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 11.05.2021, sp. zn. 3To/159/2020, podľa ktorého platí, že k odsúdeniu za drogový delikt, spočívajúci v zadovážení, prechovávaní a predaji omamných a psychotropných látok môže dôjsť aj bez toho, aby boli takéto látky fyzicky zaistené a podrobené znaleckému skúmaniu. Z tohto dôvodu nebolo prekážkou pre uznanie viny obžalovaného to, že sa žiadne omamné a psychotropné látky ako také u obžalovaného nenašli, napr. pri domovej prehliadke.

Vedomosť obžalovaného o veku poškodenej L. B. mal súd za preukázanú výpoveďou poškodenej L. B., ktorá uviedla, že sa jej obžalovaný spýtal, koľko má rokov, a chcel jej kúpiť vek, že jej prepíše dátum narodenia, čo potvrdzuje vedomosť obžalovaného o veku poškodenej L. B. a o jeho záujme aby poškodená L. B. bola formálne staršia; poškodená L. B. mala v čase spáchania skutku vyše 13 a pol roka.

Súd preto dospel k záveru o jednoznačnom preukázaní všetkých znakov skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona účinného do 30.04.2022, pretože z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že obžalovaný si neoprávnenne zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - hrozbou inej ťažkej ujmy a čin spáchal voči osobe mladšej ako pätnásť rokov.

Súd sa v intenciách § 2 ods. 1 Trestného zákona zaoberal tým, či by pre obžalovaného bola priaznivejšia právna úprava účinná v čase vyhlásenia rozsudku, a to právna úprava podľa zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona v znení zákona č. 105/2022, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, účinná od 01.05.2022. P. zákonom, resp. novelou Trestného zákona, bol sledovaný cieľ odstrániť problém spočívajúci v neprimerane prísnom postihovaní prechovávateľov/užívateľov marihuany a umožniť zníženie už uložených trestov za taký trestný čin, ktorý bude po novom trestaný miernejšie, pričom došlo k zmene ustanovení § 171 a § 172 Trestného zákona. Súd po oboznámení sa uvedenou právnou úpravou dospel k záveru, že táto pre obžalovaného nie je priaznivejšia, preto ju neaplikoval a uplatnil právnou úpravu v znení účinnom do 30.04.2022. „Nová“ právna úprava pre obžalovaného nepredstavuje žiadnu zmenu, pretože ak by bol skutok právne

kvalifikovaný podľa nej, trestná sadzba by bola rovnaká 15-20 rokov (§ 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 7 písm. b) Trestného zákona). Ani iné ustanovenia, ktoré boli zmenené uvedenou novelou Trestného zákona, súd nepovažoval za priaznivejšie, napr. trest prepadnutia majetku sa stále ukladá obligatórne podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona za spáchanie trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 7 alebo 8 Trestného zákona.

Ad skutok 2, 3 a 4

Skutky v bode 2, 3 a 4 sú preukázané výpoveďou poškodenej L. B., ktorá uviedla, že ju obžalovaný tri krát zneužil, raz v bielej dodávke a dva krát v izbe rodinného domu, pričom poškodená L. B. pod zneužitím mala na mysli pohlavný styk. Pred zneužitím najprv užil pervitín obžalovaný a následne ho dal aj poškodenej L. B. Súd každé jedno zneužitie vymedzil ako samostatný čin, resp. v danom prípade čiastkový útok pokračovacieho trestného činu. Poškodená L. B. vo svojej výpovedi uviedla, že pohlavný styk s obžalovaným nechcela. K časovému vymedzeniu súd uvádza, že z vykonaného dokazovania sa skutok mal stať tak, že dochádzalo k zneužívaniu poškodenej L. B., ktorá bola pod vplyvom pervitínu, a keď účinky pervitínu pominuli, poškodená L. B. prišla s plačom za svojou matkou Ivetou D., ktorá následne kontaktovala políciu. G. L. B. tiež uviedla, že počas tohto obdobia mala klamlivo svojej matke uviesť, že spí u kamarátky. W. D. podala trestné oznámenie dňa XX.XX.XXXX, a v ňom je tiež uvedené, že k prespatiu u kamarátky malo dôjsť v sobotu XX.XX.XXXX, a že podávanie drog poškodenej L. B. zo strany obžalovaného trvalo celý týždeň. Z týchto dôvodov súd ohraničil obdobie, počas ktorého došlo k trom prípadom súložie medzi obžalovaným a poškodenou L. B., dňami 10.08.2020 (pondelok) až 16.08.2020 (nedeľa).

Vzhľadom k tomu, že súd mal za preukázané vykonanie súložie medzi obžalovaným a poškodenou L. B., ktorá v tom čase mala vyše 13 a pol roka, t. j. bola mladšia ako 15 rokov, a obžalovaný mal vedomosť o jej veku, súd dospel k jednoznačnému záveru o preukázaní všetkých znakov skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, ktorý tvoria čiastkové útoky v bodoch 2, 3 a 4.

Súd smerom k bodu 2 obžaloby upravil skutkovú vetu podľa výsledkov dokazovania, a následne skutok v bode 2 inak právne kvalifikoval oproti obžalobe, a to miernejšie v prospech obžalovaného. Nakoľko súd mohol vychádzať iba z tvrdení poškodenej L. B., ktoré uviedla na hlavnom pojednávaní, a poškodená L. B. v zásade všetky tri prípady pohlavného styku s obžalovaným opísala rovnako, pričom vo svojej výpovedi neuviedla skutočnosti v zmysle „povedal maloletej, nech si sadne na posteľ, začal byť násilný, vyzul jej topánky, na čo mu maloletá povedala, že s ním nechce nič mať, on jej povedal, že ho musí poslúchať, lebo ju poreže a podreže, pričom na stôl vedľa dal otvorený nôž, dal ju na posteľ tak, aby si ľahla a jednou rukou jej držal obe ruky hore, vyzliekol jej tričko a povedal jej, aby sa nehýbala, lebo ju vyviaže, následne jej vyzliekol rifle a nohavičky a ako ležal na nej chytil jej jednu nohu a držal jej ju hore a vnikol do nej svojím penisom.“, súd dospel k záveru, že nie je bez pochybností preukázaný znak skutkovej podstaty zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, spočívajúci v násilnom donútení ženy k súložiu. Napokon aj poškodená L. B. vo svojej výpovedi na otázku, či nejakým spôsobom prejavila to, že to (styk) nechcela, či niečo obžalovanému vravela, uviedla, že nie. Na základe týchto skutočností súd nemal pochybností o tom, že k súložiu medzi obžalovaným a poškodenou L. B. došlo, avšak mal dôvodné pochybnosti o tom, či obžalovaný poškodenú L. B. k súložiu donútil násilím, preto súd skutok v bode 2 prekvalifikoval v prospech obžalovaného z prísnejšieho zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na ďalší čiastkový útok (spolu s bodmi 3 a 4) pokračovacieho trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona.

Ad skutok 5, 6, 7 a 8

Skutky v bodoch 5, 6, 7 a 8 sú preukázané výpoveďami poškodenej L. B. a poškodenej W. D. uviedla, že ju obžalovaný nútil, aby mu poškodenú L. B. odovzdala, inak ju odstrelí, pričom jej ukázal pušku a mačetu. D., že obžalovaný týmito zbraňami v čase skutku disponoval, je preukázaná výpoveďou Ivety Szilágyiovej, výpoveďou poškodenej L. B., ktorá uviedla, že obžalovaný má nože a pušku, a tiež zápisnicou o vykonaní prehliadky iných priestorov v spojení so znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, Bratislava, č. KEU-KE-EXP-2020/2304

zo dňa 29.12.2020, z ktorého vyplýva, že na stope č. 5 - kovovej mačete, zaistenej pri prehliadke iných priestorov, nebola zistená prítomnosť krvi, ale DNA profil bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu zaisteného z čepele mačety je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej „T. P.“. G. L. B. ďalej vo výpovedi uviedla, že P. T. sa vyhrážal jej rodine a chcel ju predať, chcel ju predať osobe J.. C. uviedla, že mala z neho strach, že pre ňu obžalovaný chodil, a keď s ním ísť nechcela, začal kričať, že dopichá rodinu, keď nepôjde, na jej mamu vytiahol aj nôž, mama kričala, obžalovaný odišiel. W. D. vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaný jej uviedol, že keď mu nedá dcéru, dá jej dole kožu z huby, pričom vybral červený nôž. Iveta D.ová taktiež uviedla, že jej obžalovaný uviedol, že nech ide (poškodená L. B.) okamžite s ním, manžel to nedovolil, P. vybral mačetu, že mu dá dole hlavu. I. povedal, že ju odstreľí a C. chcel zobrať na E., že ho hodí do E.. C. D. vo svojej výpovedi uviedol, že obžalovaný poškodenej L. B. uviedol, že ho zoberie k E. a začne mu odtínať po jednom prste, aby sa trápil a potom ho hodí do Váhu. K. obava W. D. a poškodenej L. B. o ich život a zdravie vyplýva z ich výpovedí, pričom súd poukazuje aj na to, že W. D. musela byť na hlavné pojednávanie predvedená, pretože ako uviedla, bála sa obžalovaného a jeho rodiny, čo preukazuje dôvodnú obavu poškodených o ich život a zdravie z konania obžalovaného.

D. preto dospel k jednoznačnému záveru o preukázaní všetkých znakov skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. X písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v bodoch 5 a 6, a pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v bodoch 7 a 8.

K prečinu nebezpečného vyhrážania súd uvádza, že má za preukázaný aj znak prečinu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko spôsob spáchania činu a okolnosti jeho spáchania, kedy obžalovaný opakovane používal vyhrážky a násilie voči iným osobám s cieľom presadiť si vlastné záujmy, preukazujú nie nepatrnú závažnosť činu.

Spoločne súd uvádza, že s poukazom na uvedené úvahy súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že jednotlivé skutky sa stali tak, ako sú uvedené vo výroku rozsudku, jednotlivé výpovede a ostatné dôkazy vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, pričom iné vysvetlenie uvedených udalostí podľa súdu nie je možné.

V súvislosti so zavinením súd dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania je preukázaný priamy úmysel obžalovaného podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný chcel spôsobom opísaným v skutkovej vete rozsudku konať tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku, a tým porušiť a ohroziť záujem chránený Trestným zákonom.

K výroku o treste.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný v ňom má 8 záznamov z rokov 1977, 1986, 1994, 1997, 1999, 2001, 2006 a 2014. Záznamy sa týkajú trestných činov ublíženia na zdraví, krádeže, krivá výpoveď a nepravdivý znalecký posudok, falšovanie a pozmeňovanie peňazí a cenných papierov, ublíženie na zdraví, falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery a krádeže.

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný v ňom má 12 záznamov, ktoré sa týkajú priestupkov na úseku dopravy.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Leopoldov z 06.04.2022 vyplýva, že obžalovaný je umiestnený v oddiele so štandardným režimom výkonu väzby, nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky. Bol jedenkrát disciplinárne potrestaný za porušenie zákazu predstierať ochorenie, úmyselne si spôsobovať ujmu na zdraví, zhromažďovať, prechovávať alebo užívať lieky nepovolené alebo nepredpísané lekárom alebo ich užívať inak, ako ich povolil alebo predpísal lekár, alebo odovzdávať lieky iným obvineným. V súčasnosti je správanie stabilizované. Disciplinárne odmenený nebol. Udržiava sociálny kontakt s príbuznými, pracovne zaradený nie je, o ponúknutú prácu neprejavil záujem.

Z lustrácie centrálnej databázy súdov a ani z odpisu registra trestov súd nezistil dôvod na ukladanie súhrnného alebo spoločného trestu.

Súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, najmä obžalovaný pred spáchaním skutku nevedol riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona) s poukazom na odpis registra trestov a evidenciu priestupkov, a spáchanie trestných činov obžalovaný popieral (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Súd nezistil ani žiadnu priťažujúcu okolnosť, k čomu súd uvádza, že priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný už bol odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona), súd nevzhladol vzhľadom na časový odstup a zahladenie predchádzajúcich trestných činov, a priťažujúcu okolnosť spáchanie viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona) súd rovnako nevzhladol, nakoľko početnosť trestných činov bola dôvodom na použitie § 42 ods. 2 Trestného zákona.

V súvislosti s použitím § 42 ods. 2 Trestného zákona súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia zverejneného v Zbierke pod č. 1/2011, podľa ktorého „spáchanie druhého trestného činu ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. sa však nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 od. 2 Tr. zák. (eventuálne v nadväznosti na toto ustanovenie aj v zmysle § 41 ods. 3 alebo § 42 Tr. zák.). Spáchanie druhého trestného činu (popri zločine alebo prísnejšie trestnom zločine) je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa naposledy citovaného ustanovenia. Platí teda, že okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť takto použitá nielen podľa úpravy v obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona (jeho príslušnom vyššom odseku), ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Tr. zák.“ a na uznesenie Ústavného súdu SR z 3. 7. 2019, sp. zn. II. ÚS 189/2019, podľa ktorého „súčasná judikatúra vylučuje zdvojenie, teda súčasnú aplikáciu ustanovenia § 37 písm. h) Trestného zákona (posudzovanie spáchania viacerých trestných činov ako priťažujúcej okolnosti) a asperačnej (zostrujúcej) zásady.“

Pretože súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania viac ako dvoch úmyselných trestných činov, z ktorých viac ako jeden je zločinom, spáchaných viac ako dvomi skutkami, bol daný dôvod na použitie § 41 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného zvyšuje o jednu tretinu. Z tohto dôvodu súd ukladal obžalovanému úhrnný trest podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Pretože početnosť trestných činov bola dôvodom na použitie § 41 ods. 2 Trestného zákona, nemohla byť dôvodom na použitie § 37 písm. h) Trestného zákona, pretože by išlo o pripočítanie tej istej okolnosti viackrát v neprospech obžalovaného.

Trestná sadzba pre trestný čin najprísnejšie trestný, ktorým je obzvlášť závažný zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, je 15 rokov až 20 rokov; ostatné trestné činy, za ktoré súd uznal obžalovaného za vinného, majú nižšiu hornú hranicu trestnej sadzby, resp. ide o zločiny a prečiny. Postupom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona nedošlo k úprave trestnej sadzby a následne postupom podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona sa trestná sadzba 15 rokov až 20 rokov upravila na trestnú sadzbu 15 rokov až 25 rokov.

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 rokov, t. j. trest odňatia slobody v strede rozmedzia upravenej trestnej sadzby, ktorý považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný.

Súd v neprospech obžalovaného predovšetkým zohľadnil tú skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil obzvlášť závažného zločinu voči maloletej osobe, ktorú opakovane nútil užívať metamfetamín, a

proti jej vôli s ňou opakovane vykonal pohlavný styk. Obžalovaný nemal žiadne zábrany a žiadnym spôsobom nerešpektoval dôstojnosť a osobnú integritu maloletej, ako aj následky na jej psychickom zdraví, ktoré jej vznikli v dôsledku jeho konania, a ktoré jej mohli spôsobiť dlhodobú traumu. Takéto konanie obžalovaného, ktorý využil svoju fyzickú prevahu a zneužil bezbrannosť a naivitu poškodenej, je potrebné jednoznačne odsúdiť. Súd v neprospech obžalovaného ďalej zohľadnil tú skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil spoločne ôsmich skutkov a štyroch trestných činov, vrátane obzvlášť závažného zločinu. Poškodenými týmito skutkami boli maloletá L. B. a I.E.. Vysoká početnosť skutkov a trestných činov, krátky časový úsek medzi ich spáchaním, ako aj ich závažná povaha, svedčia o tom, že obžalovaný nemá žiadne zábrany pri svojom konaní a svoje ciele sa snaží dosiahnuť za každú cenu s použitím násilia v rôznej forme. M. postoj poškodenej, snahy ďalších osôb, aby obžalovaný upustil od svojho konania, nemalo voči obžalovanému žiadny výsledok, práve naopak, jeho reakciou bolo ďalšie násilné protiprávne konanie. Všetky tieto skutočnosti spoločne so znaleckými posudkami C.. T. a MUDr. S. dávajú obraz o osobnosti obžalovaného, ktorého treba jednoznačne považovať za nebezpečného a manipulatívneho človeka bez akejkoľvek empatie voči iným osobám. D. v neprospech obžalovaného zohľadnil aj odpis registra trestov, ktorý síce nemohol byť dôvodom na konštatovanie príťažujúcej okolnosti, ale súd je toho názoru, že aj zahladené odsúdenia je možné zohľadniť pri rozhodovaní o treste, lebo z nich možno vychádzať pri predpokladoch vedení riadneho života a náprave páchatel'a. Početnosť odsúdení ako aj väčšie časové odstupy medzi odsúdeniami svedčia o dlhodobých sklonoch obžalovaného k páchaniu protiprávnej činnosti, pričom obžalovaný sa už v minulosti dopustil trestného činu násilnej povahy - ublíženia na zdraví. Aj táto skutočnosť dopĺňa charakteristiku osobnosti obžalovaného ako nebezpečného páchatel'a, ktorého je potrebné izolovať pred spoločnosťou.

Z týchto všetkých dôvodov spoločne súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 rokov, teda trest, ktorý sa vzďaľoval od dolnej hranici trestnej sadzby, pretože len takýto prísny trest podľa názoru súdu môže zabezpečiť naplnenie účelu trestu.

Oproti skoršiemu odsudzujúcemu rozsudku súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody miernejší o 1 rok (pôvodne 19 rokov), k čomu súd viedla zmena dôkaznej situácie, ktoré viedla k miernejšej právnej kvalifikácii činu v bode 2 obžaloby; pôvodná sadzba zločinu znásilnenia 7 až 15 rokov, súčasná sadzba zločinu sexuálne zneužívanie 3 roky až 10 rokov. Súd teda skutočnosť, že pri posúdení všetkých trestných činov bola preukázaná o niečo nižšia miera násilia oproti skoršiemu odsudzujúcemu rozsudku (nebolo bez pochybností preukázané donútenie násilím v zmysle § 199 ods. 1 Trestného zákona) túto skutočnosť zohľadnil pri uložení trestu odňatia slobody, ktorý bol nižší o 1 rok oproti skoršiemu odsudzujúcemu rozsudku.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin.

Pretože súd odsúdil obžalovaného za obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona, obligatórne (povinne) ukladal trest prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého „trest prepadnutia majetku súd uloží bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za spáchanie trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3 alebo 4 Tr. zák.“. Obligatórnosť uloženia trestu prepadnutia majetku vyplýva zo znenia príslušného ustanovenia „trest prepadnutia majetku súd uloží“, v porovnaní s ustanovením § 58 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého „trest prepadnutia majetku môže súd uložiť“, kedy má súd priestor na vlastnú úvahu, či trest prepadnutia majetku uloží alebo nie. Ustanovenie § 58 ods. 3 Trestného zákona takýto priestor súdu neposkytuje a súd trest prepadnutia majetku uložiť musí. Obligatórnosť uloženia trestu prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona vyplýva aj z dôvodovej správy k zákonu č. 262/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorým bol ods. 3 v § 58 doplnený.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.04.2016, sp. zn., I. ÚS 265/2016. Ústavný súd sa v konaní zaoberal ústavnou sťažnosťou, v ktorej sťažovateľ okrem iného tvrdil, že ustanovenie § 58 ods. 3 Trestného zákona princípu proporcionality nezodpovedá, čím sa dostáva do rozporu s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4 a čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Ústavný súd sťažnosť odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti a okrem iného uviedol,

že: „Vnímajúc sťažnostné námietky sťažovateľa predostreté v jeho ústavnej sťažnosti aj ústavný súd musí konštatovať obligatórnosť § 58 ods. 3 Trestného zákona, ktorý všeobecným súdom nedáva inú možnosť, len takýto druh trestu uložiť, nech by námietky sťažovateľa boli akokoľvek podnetné a prípadne aj s ohľadom na jeho osobné pomery aj opodstatnené“ a „V tomto kontexte vníma aj ústavný súd trest prepadnutia majetku, ktorý bol sťažovateľovi uložený za trest zákonný, kde práve jeho neuložením by všeobecné sudy porušili zákon.“ a „...aj ústavný súd trest prepadnutia majetku, ktorý bol sťažovateľovi uložený za trest zákonný, kde práve jeho neuložením by všeobecné sudy porušili zákon.“ Súd uvádza, že pri ukladaní trestu prepadnutia majetku sa riadil zákonom, ktorý s poukazom na čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky vykladal v súlade s citovaným rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky.

K výroku o ochrannom opatrení.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému obligatórne uložil ochranný dohľad v trvaní dva roky. Súd prihliadol na okolnosti prejednávanej veci, najmä na povahu, početnosť a vysokú závažnosť trestnej činnosti, pričom u obžalovaného bola taktiež konštatovaná závislosť od omamných a psychotropných látok, a preto je podľa názoru súdu potrebné nad obžalovaným vykonávať ochranný dohľad po dobu 2 rokov. V rámci uloženia ochranného dohľadu súd uložil obžalovanému povinnosti v súlade s § 77 Trestného zákona.

Všetky výroky tohto rozsudku boli prijaté senátom Okresného súdu Trnava pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.